Nr. 6. Kraków, dnia 30 czerwca 1928 r. Rocznik XLIX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro prasowe Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń", która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 1 Zł., z opłatą pocztową o 20 groszy więcej.

Z zagadnień struktury i administracji samorządu Gminy m. Krakowa.

Inż. MIECZYSŁAW SEIFERT.

BEZPIECZEŃSTWO I HIGJENA PRACY.

Konstytucja powiada w artykule 102 i 103, że praca, która jest główną podstawą bogactwa Rzeczypospolitej ma cieszyć się szczególną ochroną państwa.

Na tej zasadniczej tezie opiera się długi szereg rozporządzeń, które stanowią ramy dla przyszłego wspaniałego rozwoju ustawodawstwa socjalnego. Na całkowite wykończenie tego prawodawstwa musimy czekać jeszcze szereg lat, gdyż szczegółowe opracowanie wszystkich spraw z tem związanych wymaga długiej i żmudnej pracy rządu w porozumieniu z czynnikami społecznemi i przemysłowemi.

Dziś zajmę się rozporządzeniem Prez. Rzeczyposp. z dnia 16 marca 1928 r. o «bezpieczeństwie i higjenie pracy», które związane jest organicznie z rozporządzeniami wydanemi poprzednio w tej dziedzinie.

Rozporządzenie «o bezpieczeństwie i higjenie pracy» zamieszczone w Dz. U. z dnia 23 marca Nr. 35 strona 698, pozycja 325, obejmuje 12 artykułów.

Art. 1. nakazuje stosowanie środków zapewniających ochronę życia i zdrowia pracowników przy wszelkich robotach, prowadzonych bądź w zakładach pracy, bądź poza terenem zakładów pracy przez osoby lub przedsiębiorstwa prywatne, jak również przez Państwo, samorządy, i instytucje społeczne. W artykule tym wyszczególniono cztery punkty, które bez precyzowania szczegółów odnoszą się do:

a) odpowiedniego zabezpieczenia maszyn,

b) i c) higjenicznego urządzenia lokali pracy, jadalni, umywalni, ustępów i t. d.,

d) do higjeny mieszkań robotniczych.

Art. 2. mówi, że szczegółowe przepisy w zakresie postanowień art. 1. wydają odpowiednie ministerstwa w porozumieniu ze sobą, zależnie od tego, czy przepisy te dotyczą zakładów podległych ustawom przemysłowym i górniczym, czy też dotyczą gospodarstw rolnych i leśnych lub też innych.

Nas interesuje punkt a) tego artykułu, w którym powiedziano, że przepisy szczegółowe dla zakładów pracy podległych ustawom przemysłowym i górniczym wydają Ministrowie Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych łącznie i w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami. Ministrowie ci wydadzą również rozporządzenia dotyczące zachowania się i obowiązków pracowników przy wykonywaniu robót, celem ochrony ich życia i zdrowia. Rozporządzenia wydane na podstawie tego artykułu ustalą w jakim zakresie i w jaki sposób będą one obwieszczone pracownikom, i będą zawierać podanie do wiadomości środków stosowanych w razie nieszczęśliwych wypadków.

Ministrowi Spraw Wewnętrznych zastrzeżono uprawnienie do wydania przepisów sanitarnych na mocy innych ustaw.

Zastrzeżono dalej, że poruczenie Ministrom Pracy i Opieki Społ., Przemysłu i Handlu i Spraw Wewnętrznych wydawania przepisów szczegółowych w zakresie postanowień art. 1 nie narusza postanowień art. 30 rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej «o prawie przemysłowem».

Rozporządzenie to z dnia 7 czerwca (Dz. U. Nr. 53 z 15/VI. 1927 r. poz. 468 strona 697) w art, 30 mówi: «W miarę potrzeby Ministrowie Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecz. oraz Spraw Wewnętrznych łącznie ustalają w porozumieniu z innymi zainteresowanymi ministrami drogą rozporządzeń warunki, którym odpowiadać winny zakłady przemysłowe poszczególnych kategorji». Artykuł ten związany jest z art. 14 wspomnianej ustawy «O prawie przemysłowem». W artykule tym powiedziano, że jeśli zakład przemysłowy będzie używał specjalnych palenisk lub napędu mechanicznego, wymagane jest uprzednie zatwierdzenie przez Władzę

przemysłową projektu urządzenia, jak również wtedy, gdy zakład może w znacznej mierze zagrażać bezpieczeństwu publicznemu a przedewszystkiem życiu i zdrowiu sąsiadów, lub też może ich narażać na szkody i specjalne uciążliwości z powodu hałasu, wyziewów i t. p.

Projekt urządzenia zakładu zatwierdza Władza przemysłowa I instancji, co do pewnych zakładów zastrzeżono kompetencję Władz wyższych.

Ważny jest art. 4 rozp. o bezpieczeństwie i higjenie pracy, w którym powiedziano, że nadzór nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń wydanych na jego podstawie należy do powiatowych władz administracji ogólnej i inspektorów pracy, działających w granicach kompetencji im przysługujących łącznie lub oddzielnie, stosownie do przepisów, które wydadzą wspólnie Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej.

Tu musimy wyjaśnić, czem są «inspektorzy pracy» i jaki jest ich zakres działania. Poucza o tem rozporządzenie Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 14 lipca 1927 r. «o inspekcji pracy» (Dz. U. P. Nr. 67 z dnia 30 lipca 1927 r. str. 883, poz. 590).

«Inspekcja pracy» jest organem podległym Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, a jest obowiązana do nadzoru nad przestrzeganiem i wykonywaniem przepisów prawa o ochronie pracy w bardzo szerokim zakresie, między innemi o ochronie życia, zdrowia i sił pracowników.

Art. 4. rozporządzenia «o inspekcji pracy» mówi, że inspekcja pracy poza uprawnieniami, jakie jej przysługują na podstawie ustawodawstwa polskiego, posiada na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławskiego, tarnopolskiego i w cieszyńskiem uprawnienia oparte na części VI ordynacji przemysłowej w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. (Dz. U. P. austr. Nr. 26) dalej z tytułu IX powszechnej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 (Dz. U. P. austr. Nr. 146) i ustaw naftowych.

Organami inspekcji pracy są: obwodowi inspektorzy pracy, okręgowi inspektorzy pracy, specjalni inspektorzy pracy, Główny Inspektor Pracy, oraz podinspektorzy, lekarze inspekcyjni i asystenci inspekcyjni.

W razie potrzeby Min. Pracy i Opieki Społecznej powołuje ciała doradcze z zainteresowanych kół społecznych, (art. 8 «o inspekcji pracy»).

Obwodowi inspektorzy wydają nakazy i orzekają jako instancja I. Okręgowi inspektorzy rozstrzygają jako instancja II. skargi na nakazy i orzeczenia obwodowych inspekt. Okręgowi dalej orzekają jako instancja I. w sprawach, które są wyraźnie zastrzeżone do ich decyzji. podlegają Głównemu Inspektorowi Pracy, który z kolei podlega bezpośrednio Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Inspektorowi pracy służy za okazaniem urzędowej legitymacji prawo wstępu o każdej porze dnia i nocy do wszystkich zakładów podlegających inspekcji pracy, oraz do wszelkich zabudowań, w których zakład taki się mieści. Inspektor pracy ma prawo zwiedzać zakłady w towarzystwie ich kierownika lub bez niego. Służy mu również prawo wstępu do wszelkich urządzeń należących do przedsiębiorstwa, a przeznaczonych dla pracowników. Ma on prawo żądać zarówno od kierownika zakładu, jak i od wszystkich osób, które zakład zatrudnia lub zatrudniał informacyj, dat statystycznych w sprawach, które wchodzą w zakres jego działalności. Dalej ma prawo żądać okazania ksiąg, dokumentów, planów i rysunków, które dotyczą ochrony pracy, urządzeń technicznych i pozwoleń na otwarcie lub przebudowę zakładu, jak również dostarczenia mu próbek surowców i materjału, używanych, wytwarzanych lub powstających przy produkcji. Obowiązany jest on do zachowania ścisłej tajemnicy co do spraw, które stanowią tajemnicę techniczną lub handlową przedsiębiorstwa (art. 21).

Art. 23. «W razie stwierdzenia, że w zakładzie nie są przestrzegane przepisy obowiązujące co do bezpieczeństwa życia, zdrowia lub moralności oraz wogóle przepisy o ochronie pracy, inspektor pracy sporządza protokół i wydaje zarządzenie celem usunięcia stwierdzonych uchybień; zarządzenie to wydaje w postaci nakazu na piśmie, skierowanego do kierownika zakładu.

Nakaz inspektora pracy może być zaskarżalny w toku instancyj, przewidzianych w art. 10, 11 i 13 z wyjątkiem nakazów wskazanych w art. 25».

Art. 25. «Nakaz inspektora pracy, który wymaga zmiany urządzeń technicznych lub sposobów produkcji, jako to: wprowadzenia nowych maszyn, zmiany surowców lub półfabrykatów używanych przy produkcji, może być zaskarżony w terminie 14-dniowym do specjalnej komisji przy właściwym wojewodzie. Komisja ta składa się z wojewody albo wyznaczonego przez niego zastępcy jako przewodniczącego, z okręgowego inspektora pracy oraz urzędnika, wyznaczonego przez wojewodę z pośród urzędników działu administracji przemysłowej, bądź administracji rolniczej, bądź administracji robót publicznych w zależności od rodzaju zakładu lub przedsiębiorstwa, dla którego nakaz został wydany. W sprawach higjeny pracy w skład komisji wchodzi nadto przedstawiciel działu sanitarnego w urzędzie wojewódzkim, wyznaczony przez wojewodę.

Odwołanie się przedsiębiorcy do wyższej instancji wstrzymuje tylko wtedy obowiązek wykonania nakazu inspektora pracy, wymagającego wprowadzenia zmian, wskazanych w ustępie 1-szym artykułu niniejszego, gdy warunki pracy w zakładzie nie zagrażają pracownikowi oczywistem niebezpieczeństwem życia lub ciężkiem okaleczeniem.

Nadanie nakazowi rygoru natychmiastowego wykonania powinno być w nakazie zaznaczone ze wskazaniem okoliczności uzasadniających ten rygor. Skargę na nakaz, zaopatrzony rygorem natychmiastowego wykonania, inspektor pracy obowiązany jest przesłać w ciągu 24 godzin do komisji specjalnej przy wojewodzie, komisja ta zaś jest obowiązana powziąć decyzję w ciągu tygodnia.

O ile urządzenia techniczne zakładu ujawniają braki tak znaczne, że żadne zmiany tych urządzeń nie mogą zapewnić bezpieczeństwa życia i zdrowia pracowników, inspektor pracy, występuje do właściwej władzy z wnioskiem o zamknięcie zakładu.

Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do nakazów wydawanych przez specjalnych inspektorów pracy, przyczem do rozstrzygnięcia skarg wymienionych w ust. 1. niniejszego artykułu, właściwa jest komisja tego województwa, na którego obszarze znajduje się zakład«.

Wspomnianą kilkakrotnie instytucję specjalnych inspektorów objaśnia art. 11. ustawy o „inspekcji pracy“: „Minister pracy i opieki społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami może wyłączyć z zakresu działania inspektorów obwodowych i okręgowych, poszczególne gałęzie pracy i poddać je na obszarze całego Państwa lub jego części specjalnym inspektorom pracy.

Specjalni inspektorzy pracy posiadają w stosunku do przekazanych im gałęzi pracy wszystkie uprawnienia obwodowych inspektorów pracy oraz te uprawnienia okręgowych inspektorów pracy, które przysługują im jako władzy 1-szej instancji.“

Po tych objaśnieniach dotyczących „inspekcji pracy“ powracamy do dalszego omawiania rozporządzenia „o bezpieczeństwie i higjenie pracy“.

Art. 5. mówi o karach za przekroczenia tych przepisów. Wyższe kary przewidziane za przekroczenia w zakładach podległych ustawom przemysłowym i górniczym oraz w innych zakładach, z wyłączeniem gospodarstw rolnych i leśnych, gdzie przewidziano kary łagodniejsze.

Art. 10. mówi, że „Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzpltej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. Rz. P. Nr. 78, poz. 676).

Tu musimy pokrótce zapoznać się ze wspomnianem rozporządzeniem:

Art. 1. za choroby zawodowe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważane są choroby ostre lub przewlekłe, powstające: wskutek wykonywania pewnego zawodu, z istoty danej pracy lub z powodu warunków, wśród których się ona odbywa.

Wykazy tych chorób ustalają w drodze rozporządzeń łącznie Minister Spraw Wewn. i Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 2. Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu — łącznie, a w stosunku do państwowych zakładów pracy — w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami, wydają przepisy sanitarno-higjeniczne, celem zapobiegania chorobom zawodowym i ich zwalczaniu.

Art. 3. Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu — łącznie, w porozumieniu z interesowanymi ministrami, mogą wydawać zakazy używania przy pracy pewnych szkodliwych surowców, materjałów, produktów, narzędzi lub maszyn, stosowania szkodliwych metod pracy, albo też zezwalać na używanie ich, względnie stosowanie tylko pod ściśle określonemi warunkami.

Art. 4. Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, — łącznie oznaczają w drodze rozporządzeń, które z chorób zawodowych wymienione w wykazie (art. 1) podlegają zgłoszeniu obowiązkowemu.

Art. 5. mówi o obowiązku zgłaszania chorób zawodowych.

Art. 6. o sposobie i terminie zgłaszania.

Art. 7. o przeprowadzaniu dochodzeń przez lekarza powiatowego i inspektora pracy.

Innych artykułów nie przytaczamy, gdyż na terenie gminy niema zakładów, w których występują choroby zawodowe.

Jedynie przytoczymy jeszcze art. 15, w którym zastrzeżono, że „Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza przepisów ustawy z dnia 25-go lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie“ (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402).

Tu wchodzimy już w dziedzinę ustawy sanitarnej uzupełnianej długim szeregiem późniejszych przepisów. Omawianie ich wykracza poza ramy tego referatu, gdyż nie dotyczą one specjalnie higjeny i bezpieczeństwa pracy w fabryce, lecz dążą do zapewnienia całej ludności dostatecznej pomocy lekarskiej, czystości ziemi, powietrza, wody, mieszkań, troszczą się o szpitale i t. d.

Jak już wspomniano wszystkie te rozporządzenia a także rozporządzenie „o bezpieczeństwie i higjenie pracy“ są jeszcze ramowe i muszą być uzupełnione szeregiem dalszych rozporządzeń bardziej sprecyzowanych. Wtedy dopiero nabiorą właściwego znaczenia praktycznego.

Każda gałąź przemysłu, każdy zawód wymaga szczegółowych przepisów co do sposobu zabezpieczenia maszyn i urządzeń tak, aby nie groziło niebezpieczeństwo pracownikom. Również konieczne jest sprecyzowanie pojęcia „chorób zawodowych“. Dalej, nie jest wystarczające określenie, że lokale pracy mają być „dostatecznie“ oświetlone, higjeniczne i t. d. I tu należy oczekiwać ścisłych bezspornych określeń.

Dawna „ustawa przemysłowa“ austrjacka była opracowana bardziej szczegółowo, niewątpliwie będzie taką i ustawa polska, a tem lepsza, że będzie dostosowąna do postępu techniki i nauki o higjenie.

W Małopolsce dotychczas obowiązuje austrjackie rozporządzenie Kierownika Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrzych z dnia 23 listopada 1905 r. Dz. u. p. L. 176, zawierające ogólne przepisy dla ochrony życia i zdrowia pomocniczych robotników.

Inspektoraty pracy w Małopolsce przy swem urzędowaniu stosują się do tego rozporządzenia.

W rozporządzeniu tem wyszczególniono:

1) jak mają być urządzone pracownie, tj. rozmiary przestrzeni, jakość budowy, komunikacje (drzwi, schody) oświetlenie, ogrzewanie, wentylacja, utrzymanie w dobrym stanie.

2) jak mają być ustawione kotły parowe, przyczem wymieniono jaką ma być kotłownia, kotły, przewody parowe,

3) silnice, a mianowicie hala maszyn i same silnice,

4) transmisje,

5) maszyny i urządzenia robocze,

6) wyciągi, przyrządy do podnoszenia, taranki, bitnie i kafary, oraz urządzenia transportowe.

7) Omawia środki ochronne, sprawę wody, umywalni, łazienki, szatni i wychodków. Do tego rozporządzenia dodawano następnie przepisy szczegółowe.

Wszystkie przepisy obowiązujące w dawnej Austrji w dziedzinie higjeny i bezpieczeństwa pracy są zebrane w II-gim tomie książki „Handbuch der praktischen Hygiene und Unfallverhütung in Industrie, Gewerbe und Bergbau“ von V. Steiner, wydanej w r. 1912 w Wiedniu.

Z obchodzących nas przepisów wymienić należy:

przepisy wykonywania urządzeń elektrycznych o silnym prądzie,

przepisy bezpieczeństwa ruchu elektrycznych zakładów o silnym prądzie,

przepisy dla ruchu gazowni i fabryk gazu wodnego,

przepisy o pracy w kamieniołomach i przy wydobywaniu gliny, piasku i szutru,

przepisy pracy przy budowlach.

Przepisów tych jako znanych nie omawiam, zwłaszcza że tylko krótki czas będą obowiązywały. W każdym razie książka daje bardzo cenny materjał właśnie w tych sprawach, które oczekują opracowania i uzupełnienia w polskiem prawodawstwie. Sfery interesowane powinny z temi dawnemi przepisami dokładnie się zapoznać, gdyż zapewne będą wzywane przez Rząd do wspólnego opracowania nowych rozporządzeń.

EDWARD KUBALSKI.

POLICJA PAŃSTWOWA, JEJ ORGANIZACJA I STOSUNEK DO SAMORZĄDU.

Jeden z pierwszych problemów, który należało rozwiązać w Polsce bezzwłocznie po przewrocie w r. 1918 i zdobyciu niepodległości państwowej było zabezpieczenie w całem kraju ładu wewnętrznego i bezpieczeństwa publicznego.

Uczyniły temu zadość w sposób doraźny tworzące się samorzutnie w stolicy i większych centrach milicje, straże obywatelskie, kolejowe itp., które — gdy prysły korpusy policji i żandarmerji państw zaborczych — objęły energicznie pieczę nad dworcami, magazynami na kolejach etc. oraz ochronę życia i mienia współobywateli. Działalność tych straży zarówno w Warszawie jak i w innych większych miastach n. p. Krakowie, ma swoją chlubną kartę w konsolidowaniu się stosunków społecznych i zasługuje niewątpliwie na uznanie i pamięć, którą powinna utrwalić choćby skromna jaka monografja.

Tu zaś jedynie dla informacji można napomknąć, że w Krakowie już z dniem 1 listopada 1918 powołał do życia „Straż obywatelską“ ówczesny Prezydent śp. Federowicz, postarawszy się o jej ulegalizowanie dekretem Komisji Likwidacyjnej z 25. II. 1918 L. 223 (L. Magtu 119568/918 V c.). Istniała ona i fungowała przeszło pół roku, a zlikwidowano ją ostatecznie z końcem 1919 r.*) Niezależnie zaś od tego Rada, względnie Prezydjum miasta podjęło samorzutnie starania około reorganizacji stałej policji, utrzymując ją przez kilka miesięcy kosztem miasta, dopóki Rząd nie przejął jej na własny rachunek stosownie do nowo wydanych norm prawnych.

Oczywiście bowiem oparta na werbunku, milicja ludowa usankcjonowana dekretami Naczelnika Państwa z 5/12. 1918 Nr. 19 poz. 53 Dzpp. z dnia 7/2. 1919. Nr. 14 poz. 153 — jako prowizorjum nie wystarczała, podobnie jak nie mogła wystarczyć częściowa koncepcja Policji komunalnej, ujęta dekretem z dnia 3/1. 1919 Nr. 5. poz. 98 Dzpp.

*) Straży przewodniczył Dr. Ludwik Schneider, dzisiejszy wiceprezydent m., zastępcami byli Pp. Wiceprez. Witold Ostrowski i Dr. Bobrowski, referentem administr. E. Kubalski, naczelnik Wydziału wojsk. Magtu, zaś Komendantami kolejno red. Szymański Franciszek, Francmann, Gabrjelski i Dr. Kowalski.

Wedle tego dekretu Policję komunalną miały organizować Zarządy gmin miejskich, powiatów pod dozorem i zwierzchnictwem Władz państwowych obok istniejącej tu i ówdzie milicji. Utrzymanie obciążać miało w połowie te gminy, czy powiaty, a w połowie Państwo. Gminy nadto dostarczać miały lokali na pomieszczenie urzędów Policji i starać się o kwatery dla funkcjonarjuszy policyjnych.

Te wszystkie paljatywy o charakterze tymczasowości nie mogły jednak utrzymać się na dłuższą metę. Rząd przystąpić musiał corychlej do tworzenia państwowego korpusu policyjnego — a po studjach obrawszy sobie najlepsze, bo angielskie wzory, sprawę wreszcie szczęśliwie zrealizował. Trzeba też odrazu przyznać, że z pośród wszystkich instytucyj społecznych najsprawniej i najspieszniej uruchomiono w Polsce: koleje i policję, która po pewnych próbach i wachnieniach stanęła niebawem na wysokości swego zadania.

Rzecz cała znalazła swój prawny wyraz w ustawie o Policji państwowej z dnia 1/8. 1919 Nr. 61 Dzpp. Z tą też chwilą wszystkie dawne milicje i policje komunalne zostały ostatecznie zlikwidowane.

Ustawą tą policja postawiona została na właściwej platformie i to tak mocno, że przepisy te przetrwały prawie 10 lat, aż do wydania nowej ustrojowej ustawy z dnia 6/3. 1928. — o czem później.

W ustawie tej stwierdzono, że policja jest państwową organizacją służby bezpieczeństwa, wyszkoloną na sposób wojskowy i podległą Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Organizację jej przystosowano do administracyjnego podziału Państwa — dzieląc je na komendy okręgowe dla (Województw) — powiatowe, komisarjaty w większych miastach i posterunki w gminach. Policja miała być organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych, a mieć za zadanie ochronę bezpieczeństwa i porządku społecznego.

Przy komendach okręgowych wprowadzono urzędy śledcze dla dochodzenia przestępstw.

Sprawę kosztów rozwiązywał art. 3 w sposób dla miast i samorządów dość uciążliwy, bowiem powiaty i miasta z powiatów wydzielone miały zwracać Państwu 1/4 wszelkich kosztów utrzymania policji — nie mówiąc już o obowiązku dostarczania za opłatą lokali potrzebnych na pomieszczenie biur i posterunków.

Zasadę powyższą rozwinęły dwa rozporządzenia wykonawcze M. S. W. Pierwsze (z 22/10. 1919. Nr. 5. poz. 28 Dzpp. z 1920) nakłada na powiaty ziemskie i miejskie obowiązek wstawiania odnośnych sum do budżetu z tem, że wspomnianą 1/4 obliczać należy w połowie stosownie do sumy bezpośrednich podatków państwowych, a w połowie w stosunku do zaludnienia. Drugie rozporządzenie (z 5/3. 1923. Nr. 31 Dz. U. R. P. poz. 194) precyzuje rzecz jeszcze bliżej, w ten sposób, że główną sumę ustala Ministerstwo S. W. repartując ją na Województwa — Wojewodowie zaś, względnie w Małopolsce Tymczasowy Wydział Samorządowy rozkładają koszta na powiaty ziemskie i miejskie, względnie miasta o własnym statucie — wedle opodatkowania i zaludnienia — jak poprzednio wspomniano. Rozporządzenie przewidziało także dodatkowy rozkład ewentualnych podwyżek kosztów w sposób jak wyżej. Był to więc ciężar nałożony na samorząd, który zwłaszcza większym miastom dał się odczuć dotkliwie.

Ów zasadniczy ustrój policji państwowej przetrwał szereg lat — przyczem instytucja ta utrwalając się i konsolidując coraz bardziej wykazała niejednokrotnie swą celowość i sprawność zasługującą na chlubne uznanie.

Ażeby skończyć już ze sprawami tej organizacji wstępnej podnieść jeszcze należy chronologicznie pewne momenty przemian i rozbudowy, jakim uległa P. P. zwłaszcza w Małopolsce.

A więc w roku 1919 tworzy się tu 3 Komendy okręgowe: krakowska, przemyska i lwowska (rozporządzenie M. S. W. z 14/11. 1919. Nr. 91 poz. 494 Dzpp.) W roku 1920 rozciąga się ustawę z 1919 o organizacji P. P. na 14 powiatów Małopolski Wschodniej, później zaś na 7 dalszych (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 20 poz. 107 i Nr. 39 poz. 233). Ze względu na najazd bolszewicki i konieczność obrony Państwa wychodzą przepisy poddające policję ewentualnie pod komendę władzy wojskowej (rozporządzenie z 6/8. 1920. Nr. 75. poz. 11 Dzpp.) Po odparciu jednak nawały znosi się urząd komenda P. P. dla byłej Galicji, a rozszerza się ilość komend okręgowych na lwowską, krakowską, stanisławowską i tarnopolską (Nr. 82 poz. 574 i Nr. 21 poz. 122 Dzpp. z r. 1921). Zarys organizacji komend okręgowych i powiatowych ujęło ściślej rozporządzenie M. S. W. z 4/12. 1919. Nr. 94 Dzpp. poz. 507 i 508, w którem także zaznaczono, że przy komendach tych ma istnieć urząd policji śledczej. Pojęcie komend, jako instytucyj odrębnych zniosło rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 27/12. 1924. Nr. 114 Dzpp. poz. 1014 zostawiając jedynie komendanta wojewódzkiego (i analogicznie powiatowego) podległego głównemu komendantowi P. P. co do uzbrojenia, dyscypliny etc., a w sprawach pieczy nad bezpieczeństwem publicznem Wojewodzie.

Oto etapy, przez które dochodzimy do ostatniej ustawy ustrojowej P. P., która kondenzuje i utrwala dotychczasowe luźne postanowienia.

W roku bieżącym P. Prezydent Rzplitej na zasadzie art. 44 Konstytucji i ustawy o pełnomocnictwach wydał rozporządzenie z mocą ustawy o Policji państwowej z dnia 6/3. 1928. poz. 257 Nr. 28 Dz. U. R. P.

Rozporządzenie to, nie odbiegając w linji zasadniczej od postanowień ustawy 1919. jest silniejszem sprecyzowaniem i ujęciem dotychczasowych norm prawnych z tą różnicą, że stosunki wewnętrzne i służbowe policji są tu szerzej uwzględnione. Tutaj wyraźnie już powiedziano, że P. P. jest jednolitym zorganizowanym na wzór wojskowy Korpusem przeznaczonym do utrzymania bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. Podkreślono więc charakter do pewnego stopnia wojskowy, co w dalszym ciągu znajduje rozwinięcie w art. od 27 do 31 o współdziałaniu P. P. w sprawach obrony Państwa, a czego wyrazem jest przepis, że w razie mobilizacji P. P. z mocy samego praca staje się częścią armji, jako wojskowy Korpus bezpieczeństwa.

Dalej organa P. P. są organami wykonawczymi władz sądowych i prokuratorskich w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw.

Policja państwowa podlega (art. 3.) co do wykonywania służby bezpieczeństwa władzom administracji ogólnej, zaś w sprawach organizacji i administracji wewnętrznej swoim policyjnym przełożonym, w obu zaś kierunkach Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Mogą więc te władze administracji — a rozumieć należy przez nie także organa komunalne w miastach stanowiących osobne powiaty miejskie jak n. p. w Krakowie (p. rozp. Rady Ministr. z 19/3. 1928. poz. 426 Nr. 45 Dz. U. R. P.) żądać „wyjaśnień sprawozdań, oraz usunięcia zauważonych niedomagań“ nie mniej współdziałania w sprawach porządku publicznego.

Nowa ustawa odciąża natomiast policję od czynności jakie do niej nie należą (art. 143—145) jako-to pobieranie, ściąganie danin, grzywien, opłat, kosztów administracyjnych i sądowych, doręczanie wezwań, etc. prócz wypadków tamże przewidzianych.

Sprawa kosztów utrzymania P. P. określona art. 13. została rozwiązana w sposób pomyślny dla samorządu, albowiem ponosi ją Skarb Państwa w całości. Gminy zaś obowiązane są dostarczać za opłatą lokali potrzebnych na pomieszczenie posterunków, koszar i biur policyjnych. Jest-to wielki krok naprzód, bo opiera policję o budżet Państwa, a zwalnia przeciążony samorząd od nadmiernych prestacyj.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej zatrzymuje podział terytorjalny na okręgi wojewódzkie, powiatowe i posterunki po gminach, oraz komisarjaty obejmujące większe miasta, lub ich dzielnice. W miastach wydzielonych P. P. stanowi Obwody, lub Okręgi zależne od ustroju władz administracji ogólnej. Organami P. P. są przełożeni w osobie podlegającego Ministrowi Spraw Wewnętrznych — Komendanta głównego, Komendantów wojewódzkich i powiatowych, oraz funkcjonarjuszy policji, którzy się dzielą na oficerów (od Generalnego Inspektora P. P. począwszy, a skończywszy na aspirancie) i szeregowych (od starszego przodownika do posterunkowych). Obok tego przywraca się znowu pojęcie komend, a więc głównej, wojewódzkich i powiatowych, jako organów wykonawczych dodanych komendantom.

Korpus policyjny uzupełnia się co do oficerów przez przyjmowanie kandydatów, i awans, co do szeregowych przez przyjmowanie zasadniczo wysłużonych wojskowych. Przepisy o wyszkoleniu i stosunkach służbowych P. P. są tu dla nas może obojętne. Warto jedynie zaznaczyć, że szeregowi mogą być skoszarowani (art. 62), oraz, że do zawarcia małżeństwa potrzebują szeregowi i oficerzy zezwolenia władzy przełożonej. Te ograniczenia podyktowane koniecznością pewnej dyscypliny uważać należy za konieczne wobec dzisiejszego braku pomieszkań, oraz faktu, że tolerancja zbytnia poprzednich przepisów wydana co do szeregowych polic. wpływała — jak stwierdzono nieraz niekorzystnie na ich służbowe obowiązki.

Art. 67 ustala, że oficerzy i szeregowi P. P. są urzędnikami w rozumieniu ustaw karnych, z czego wynika z jednej strony ich charakter publiczny, z drugiej zaś prawo do stabilizacji, awansów, zaopatrzenia itp., a wreszcie wysoka odpowiedzialność dyscyplinarna (art. 106 i następne) za naruszenie obowiązków służbowych. Ponadto za niewykonanie polecenia właściwej władzy administracji ogólnej, lub sądowej wydanego w ramach niniejszego rozporządzenia spada na oficera, czy szeregowca odpowiedzialność karno-sądowa zagrażająca utratą wolności do 6 miesięcy (art. 119).

Natomiast każdy obywatel i każda władza, oraz organ rządowy obowiązany jest na żądanie organów P. P. udzielić im doraźnej pomocy w szczególności dla pokonania czynnego oporu.

Nie od rzeczy będzie wspomnieć na tem miejscu, że funkcjonarjusz policji ma prawo użycia broni. Oto już w art. 14 wspomniano, że P. P. przysługuje prawo stosowania niezbędnych środków przymusowych. a w szczególności użycia siły fizycznej — zaś rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 14/II. 1928 r. Nr. 27 poz. 243 Dz. U. R. P. stanowi, że może to nastąpić w wypadkach tamże taxative wymienionych, po wezwaniu, względnie wystrzale ostrzegawczym lub nawet bez tego, gdy grozi niebezpieczeństwo życia, udaremnienie pościgu przestępcy, klęska żywiołowa itp.

Pod tytułem V. art. 139 wspomina jasno rozporządzenie organizacyjne o urzędnikach kancelaryjnych i niższych funkcjonarjuszach do pomocniczych czynności, którzy stanowiąc osobną kategorję podlegają pod względem służbowym swym przełożonym policyjnym, z tem, że do ich stosunków służbowych stosować należy ogólne przepisy o państwowej służbie cywilnej.

Oto główne zasady organizacji P. P.

O ile chodzi o stosunek jej do władz administracyjnych i samorządu, to przedewszystkiem ujmuje rzecz wspomniany wyżej art. 3. Wszystkie władze tak państwowe, jak i samorządowe odnoszą się do P. P. w jej zakresie działania (art. 9 i 11) za pośrednictwem władzy administracji ogólnej, a więc za pośrednictwem starostw powiatowych, grodzkich, czy miejskich, nie zaś bezpośrednio. Wyjątek stanowi, gdy zwłoka grozi niebezpieczeństwem choć i w tym razie zawiadomić należy o bezpośredniem odniesieniu się równocześnie do władzy administracji ogólnej. Władze sądowe i prokuratorskie komunikować się mogą z P. P. bezpośrednio. Oczywiście wszystkie te władze ponoszą pełną odpowiedzialność za treść wydanych poleceń.

Rozporządzenie nie wylicza wprawdzie w jakich sprawach organa policji współdziałać mają z samorządami lokalnemi n. p., gdy chodzi o policję przemysłową, targową, komunikacyjną — jednak wynika to niewątpliwie z postanowień (art. 3 i 5) i z postanowień o starostwach grodzkich, o czem później. Art. 3 bowiem rozstrzyga wyraźnie, że ilekroć rozporządzenie mówi o współdziałaniu P. P. z władzami administracyjnemi, należy przez to rozumieć także te organa komunalne, jak n. p. Magistrat krakowski, które sprawują funkcję administracji ogólnej «w zakresie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego».

W sprawach tego porządku publicznego P. P. (art. 5) ma wspierać, ewentualnie (jak w gminach wiejskich) nadzorować te organa państwowe, samorządowe, czy inne, które są lub będą powołane do wykonywania przepisów regulujących sprawy porządku publicznego. Wreszcie wedle końcowego ustępu tegoż artykułu Wojewoda ma prawo określić to współdziałanie, stosownie do warunków miejscowych — a Minister S. W. mocen jest zgodzić się wyjątkowo (art. 6) na poruczenie P. P. pewnych pomocniczych czynności wykonawczych w zakresie administracji państwowej i samorządowej (n. p. doręczanie wezwań itp.) o ile to nie przeszkodzi właściwym zadaniom P. P.

Tyle o samej wykonawczej służbie bezpieczeństwa publicznego, jaką stanowi P. P. A gdyby można rzucić jaką uwagę pod adresem jej najniższych organów w dużych miastach, to chyba tę, aby zamiast niezliczonych raportów składanych przez patrolujących szeregowców w sprawach n. p. porządkowych, komunikacyjnych itp. ograniczono się więcej do natychmiastowej skutecznej interwencji rzeczowej na miejscu.

Niewątpliwie jednak wprowadzone niedawno postępowanie mandatowe uchyli i te usterki i postawi sprawność P. P. dziś już tak cenioną na należytej wyżynie.

Dla dopełnienia obrazu należy tu jeszcze dodać rzecz o starostwach grodzkich, względnie Dyrekcjach policji. Jak wiadomo w Poznańskiem zwierzchnią władzą policyjną był Magistrat, względnie mianowany przez rząd prezydent, czy burmistrz miast większych. W byłej Kongresówce jako władze służbowe P. P. powołano do życia starostwa grodzkie, które zastąpiły urząd dawnych «policmajstrów» a miały nawiązywać do tradycji dawnych Starostów grodowych. W Małopolsce we Lwowie i Krakowie istniały tak zwane «Dyrekcje Policji», a to na zasadzie postanowień ustawy z 10/7 1850 ogłoszonego dla byłej Galicji rozporządzenia Namiestnictwa z 24/6 1851 Dzukr. Nr. 125.

Wedle zakresu działania władz policyjnych austr. z 10/12 1850 należała do kompetencji tych Dyrekcyj (ustanowionych w siedmiu dużych miastach byłej Austrji), oraz do tak zwanych: Komisarjatów policyjnych — przedewszystkiem działalność prewencyjna a więc: czuwanie nad obcymi, sprawy meldunkowe, paszportowe, kontrola pracy i noszenia broni, dozór nad włóczęgami i żebrakami, sprawy obyczajności publicznej i przestrzeganie spoczynku niedzielnego i świątecznego, dozór nad sługami i przedsiębiorstwami komunikacyjnemi (fjakry, omnibusy, automobile), nad przedsiębiorstwami gospodnio-szynkarskiemi, nad widowiskami (teatry, kina, bale itp.), grami hazardowemi etc. pozatem śledzenie zbrodni i przekroczeń.

Ten pełny zakres zatrzymały Dyrekcje Policji w Krakowie i we Lwowie, jeszcze przez kilka lat pierwszych naszej państwowości, skąd oczywiście wynikł pewien zrozumiały dualizm i kolizja w stosunku do komend wojewódzkich i powiatowych, względnie miejscowych. Toteż rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 11/7 1921 Nr. 67 Dz. U. R. P. poz. 440 wprowadza reorganizację z dniem 15/8 1921 policji państwowej w Krakowie i we Lwowie na wzór komend powiatowych, czyniąc je podległe w zakresie służby bezpieczeństwa i czynności wykonawczych Dyrektorom policji tych miast. Natomiast cały szereg agend należących dotąd do Dyrekcji policji przechodzi do komend powiatowych, względnie miejskich P. P.

Obecnie należy więc do P. P.: dozór nad cudzoziemcami i podejrzanemi, nad składami broni i materjałów wybuchowych współdziałanie z Dyrekcją policji co do walki ze szpiegostwem, sprawy obyczajności publicznej, utrzymanie porządku, o ile chodzi o dozór ruchu kołowego, inwigilacja i sprawy przedstawień, widowisk, kin etc. dozór nad włóczęgami, kuglarzami, muzykantami i śpiewakami wędrownymi itp. — dozór publicznych kąpieli, wystaw, szyldów, napisów, wreszcie popieranie gminy przy sprawowaniu policji miejscowej, (a więc targowej i przemysłowej itd.).

Areszta policyjne, wraz z personalem dozorczym, oraz inne budynki i lokale, jak ekspozytury, komisarjaty, inspekcje, strażnice etc. przekazane zostały P. P., reszta spraw ze wspomnianego poprzednio zakresu została przy Dyrekcjach policji, które stanowią władzę służbową dla odnośnej Komendy miejskiej P. P.

W ostatniem zaś stadjum Minister Spraw Wewnętrznych reskryptem z 15/2 1928 Nr. O P. 644/3/28 zarządził na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 19/1 1928 Nr. 11 Dz. U. R. P. poz. 86 (o organizacji i zakresie działania władz administracyjnych), że Dyrektorzy policji we Lwowie i Krakowie mają prawo od 8/3 1928 nosić tytuł Starosty Grodzkiego, zaś urzędy im podległe przemianowane zostały na Starostwa grodzkie z pozostawieniem dotychczasowego zakresu działania (aczkolwiek zauważyć należy ,że te Starostwa grodzkie w porównaniu z tamtemi w państwie są do pewnego stopnia »kadłubowe« tj. o niezupełnej kompetencji.

De lege feranda możnaby do pewnego stopnia uczynić zarzut, że taki stan rzeczy w miastach dużych jak np. Kraków wywołał pewną może zbędną dwoistość wprowadzając na tym samym terenie dwie władze administracji ogólnej t. j. Starostwo grodzkie i Magistrat stanowiący starostwo miejskie, i że może prościej byłoby po przekazaniu wielu poważnych agend P. P. starostwo grodzkie zlać z miejskiem, przekazując Prezydentowi miasta jego atrybucje (niektóre z tych czynności j. n. biuro meldunkowe i tak ma już przejść do Magistratu) niewątpliwie jednak należyte rozpatrzenie i ocena tego problemu nastąpić może dopiero po wydaniu ustaw o samorządzie gmin i miast — i po ustaleniu się dobrze pojęcia Starostwa grodzkiego, co do którego zwłaszcza w Małopolsce i u osób nieobytych z nowymi przepisami panuje zawsze jeszcze pewne zamieszanie pojęć.

Tak przedstawia się do chwili obecnej całokształt ustawodawstwa organizacji w Polsce, a w szczególności u nas służby bezpieczeństwa, która już z tego powodu, że przenika swą działalnością w całe życie społeczne powinna zainteresować nietylko zawodowych prawników administracyjnych, ale także ogół obywateli.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA I ROZPORZĄDZENIA.

L. 3859/1928
M. U. P.

Kraków, dnia 6 czerwca 1828.

Podatek towar. zwalnianie materjałów na cele mieszkaniowo-budowlane.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22/IV 1927 Nr. 42 Dz. U. Rz. P. poz. 372 uwolniono od podatku towarowego materjały budowlane, o ile są przeznaczone na cele mieszkaniowo-budowlane.

Zmieniając częściowo rozporządzenie z 7/XI 1927 L. M. U. P. 7946/27, którem zwolnienie tych materjałów od podatku uzależniono od przedłożenia Urzędowi poborowemu poświadczenia prowadzącego budowę, że dotyczący materjał przeznaczony jest na budowę domu mieszkalnego, zarządza Magistrat, iż począwszy od 16-go czerwca br. odnośne Urzędy poborowe wymierzać i pobierać będą podatek od wszystkich materjałów budowlanych, przywożonych do Krakowa.

Natomiast na prośbę interesowanego Miejski Urząd Poboru zwracać będzie uiszczony podatek towarowy:

1) każdemu właścicielowi nieruchomości, budującemu dom mieszkalny, o ile wykaże się, że od przesyłki materjałów budowlanych, pod jego adresem skierowanej, opłacił podatek towarowy i przedłoży poświadczenie Budownictwa m. Oddz. A., iż rzeczywiście buduje względnie wybudował w Krakowie dom mieszkalny z oznaczeniem jego położenia i wielkości, oraz że dostarczona ilość materjałów w przybliżeniu odpowiada zapotrzebowaniu dla odnośnej budowy.

2) każdemu właścicielowi składu materjałów budowlanych, wzgl. fabryki, wyrabiającej sprzęt budowlany, o ile wykaże się, że od przesyłki materjałów budowlanych, pod adresem jego skierowanej, opłacił podatek towarowy przedłoży poświadczenie prowadzącego budowę, iż materjał budowlany z oznaczeniem jego rodzaju i ilości w jego składzie wzgl. fabryce nabyty został, a wreszcie wymienione pod 1) poświadczenie Budownictwa m. oddział A. stwierdzające, że ten, na czyją rzecz materjał pozbyto, czy jako budujący właściciel nieruchomości, czy jako prowadzący budowę rzeczywiście buduje, względnie wybudował w Krakowie dom mieszkalny z oznaczeniem jego położenia i wielkości, oraz że dostarczona ilość materjałów w przybliżeniu odpowiada zapotrzebowaniu dla odnośnej budowy.

Przy częściowem pozbyciu materjałów budowlanych z odnośnej przesyłki, zwrot podatku nastąpi również w stosunkowej części.

Odpowiednio udokumentowane podania o zwrot podatku są wolne od opłaty stemplowej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16-go czerwca br. a równocześnie traci moc obowiązujące rozporządzenie Magistratu z dn. 7/XI 1927 r. L. M. U. P. 7946/27.

Prezydent miasta:
Inż. *Karol Rolle* w. r.

L. 4187/28
I.

Kraków, dnia 18 czerwca 1928.

Cmentarz rakowicki przekopanie kwater B i C.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zawiadamia interesowanych, że w najbliższym czasie będą przekopane na miejskim cmentarzu rakowickim kwatery B i C, a wszystkie nagrobki na tych kwaterach usunięte.

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów, znajdujących się na powyższych kwaterach, wzywa Magistrat strony interesowane, aby do dni 14-tu zgłosiły ustnie (z wydaną wpierw przez Zarząd cmentarza kartą, zawierającą bliższe oznaczenie grobu) w Magistracie (Wydz. I. gospodarczy II-gie piętro oficyny, drzwi Nr. 33)

w godz. od 11 do 13 prośbę o pozostawienie w nienaruszonym stanie odnośnego grobu na dalszy czasokres i uiściły przepisaną opłatę. O ileby interesowana strona zamierzała wydobyć szczątki zmarłych i przenieść je na miejsce stałe, należy wnieść do Magistratu prośbę o wyznaczenie miejsca za złożeniem opłaty, a do Miejskiego Urzędu Zdrowia osobną prośbę o zezwolenie na ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego 14-dniowego terminu, nagrobki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte, a groby czasowe na tych kwaterach przekopane.

Usunięte nagrobki i krzyże z przekopanych grobów mogą interesowane strony za udowodnieniem własności odebrać w Zarządzie cmentarza w terminie do dni 30 po ukończeniu przekopania odnośnej kwatery. Po upływie tego terminu zostaną powyższe nagrobki i krzyże sprzedane, a uzyskana ze sprzedaży kwota przeznaczona będzie na fundusz upiększenia cmentarza.

Wykaz nagrobków i krzyżów na grobach kwater B i C przeznaczonych do przekopania.

Kwatera „B" dla dorosłych.

L. p.	Imię i nazwisko pochow.	Rok pochow.	Uwaga
1.	Albin Franciszek	1900	Pomnik kamienny.
2.	Adamowicz Aniela	1900	Krzyż drewniany.
3.	Alpińska Stefania	1916	Krzyż żelazny.
4.	Borowiecki Roman	1900	Pomnik kamienny.
5.	Bartkowska Marja	1916	,, ,,
6.	Białecka Wincenta	1900	Krzyż drewniany.
7.	Biela Franciszka	1916	,, ,,
8.	Biela Wojciech	1900	,, ,,
9.	Bok Teofil	1900	Pomnik kamienny.
10.	Bierówna Marja	1900	,, ,,
11.	Bernadyński Feliks	1900	Balustrada żelazna.
12.	Berdek Antoni	1917	Krzyż drewniany.
13.	Berger Karol	1901	Pomnik kamienny.
14.	Czyścik Wincenty	1900	Krzyż drewniany.
15.	Cieszyńska Józefa	1900	Pomnik kamienny.
16.	Ciombor Jan	1917	Krzyż drewniany.
17.	Culek Julja	1917	Pomnik kamienny.
18.	Chodyński Daniel	1900	,, ,,
19.	Dziekierak Marja	1916	,, ,,
20.	Dziekan Stanisław	1916	Krzyż drewniany.
21.	Długoszewski Józef	1875	Krzyż żelazny.
22.	Dwuraźna Franciszka	1916	Pomnik kamienny.
23.	Florek Sebastjan	1900	Krzyż drewniany.
24.	Fortuna Wojciech	1916	Pomnik kamienny.
25.	Furgat Franciszek	1916	Pomnik krzyż żel.
26.	Gęża Teresa	1916	Krzyż drewniany.
27.	Godziński Józef	1842	Pomnik kamienny.
28.	Gątkowski Adolf	1916	,, ,,
29.	Godula Wojciech	1900	Krzyż drewniany.
30.	Gwizdowski Kasper	1916	Pomnik betonowy.
31.	Germek Piotr	1900	Pomnik kamienny.
32.	Gołębiowski Antoni	1916	Krzyż drewniany.
33.	Guibillon Wiktorja	1900	,, ,,
34.	Giza Władysław	1916	Pomnik kamienny.
35.	Górnisiewiez Józef	1917	Krzyż drewniany.
36.	Gąsior Antoni	1916	,, ,,
37.	Hubisz Wojciech	1916	,, ,,
38.	Hoffman Kazimierz	1916	,, ,,
39.	Hołuj Józef	1916	,, ,,
40.	Halska Zofja	1917	Krzyż drewniany.
41.	Hoffman Józef	1916	,, ,,
42.	Ignasik Alojzy	1900	Pomnik kamienny.
43.	Jaśkowski Stanisław	1917	Krzyż drewniany.
44.	Janaszek Kunegunda	1900	,, ,,
45.	Jamrozik Marja	1917	,, ,,
46.	Jaworska Katarzyna	1917	Pomnik kamienny.
47.	Jasiński Jakób	1917	Krzyż drewniany.
48.	Kamińska Wilhelma	1914	,, ,,
49.	Konieczny Włodzimierz	1916	Krzyż żelazny.
50.	Krawczyk Antoni	1899	Pomnik kamienny.
51.	Kosterkiewicz Anatol	1900	,, ,,
52.	Kasprzyk Anna	1916	Krzyż drewniany.
53.	Kicia Bogumił	1915	,, ,,
54.	Kusek Antoni	1916	,, ,,
55.	Koneczny Józef	1900	Pomnik kamienny.
56.	Kozłowski Józef	1900	,, ,,
57.	Klima Kasper	1900	Krzyż drewniany.
58.	Ksyk jan	1917	,, ,,
59.	Kahl Karolina	1917	Pomnik kamienny.
60.	Krawczyńska Pelagja	1900	,, ,,
61.	Kuczmierczyk Bronisław	1900	Krzyż drewniany.
62.	Kubik Agnieszka	1917	Pomnik kamienny.
63.	Krzysztof Stanisław	1917	Krzyż drewniany.
64.	Kędzior Marja	1917	,, ,,
65.	Liszka Władysław	1916	Krzyż cynkowy.
66.	Łukowska Konstancja	1855	Pomnik kamienny.
67.	Łopatka Marja	1917	Krzyż żelazny,
68.	Morawska Zofja	1916	Krzyż drewniany.
69.	Mikołajska Amalja	1916	,, ,,
70.	Mąka Jan	1900	Pomnik kamienny.
71.	Mazur Stefanja	1916	Krzyż drewniany.
72.	Mondkiewicz Józef	1917	,, ,,
73.	Męcki Stanisław	1916	,, ,,
74.	Nowak Barbara	1916	,, ,,
75.	Niewiadomska Anna	1916	Pomnik kamienny.
76.	Opalski Michał	1916	Krzyż drewniany.
77.	Pniewski Benedykt	1916	,, ,,
78.	Pluciński Wincenty	1916	Pomnik betonowy.
79.	Proksch Józef	1916	Krzyż drewniany.
80.	Peterko Marja	1905	Pomnik kamienny.
81.	Piwowarski Jan	1916	Krzyż drewniany.
82.	Romanowicz Katarzyna	1916	Pomnik kamienny.
83.	Rausch Anna	1916	Pomnik betonowy.
84.	Rudka Marja	1915	Krzyż drewniany.
85.	Pogaliński Eustachy	1900	Pomnik kamienny.
86.	Ruryło Aurela	1916	Pomnik betonowy.
87.	Radomski Henryk	1916	Krzyż drewniany.
88.	Ropa Bolesław	1917	,, ,,
89.	Siatko Zofja	1916	Pomnik betonowy.
90.	Syrek Helena	1917	Krzyż drewniany.
91.	Sporek Karolina	1900	Krzyż żelazny.
92.	Skibska Marja	1916	Pomnik kamienny.
93.	Setkowicz Anna	1916	Krzyż żelazny.
94.	Seckwist Juljan	1916	,, ,,
95.	Sarko Ignacy	1900	Krzyż drewniany.
96.	Schiprański Włodzimierz	1900	Pomnik kamienny.
97.	Szałmavi Emeryk	1900	Pomnik marmurowy.
98.	Szczurkiewicz Józef	1917	Krzyż żelazny.
99.	Schuhman August	1916	Krzyż drewniany.
100.	Swoboda Emil	1916	Pomnik betonowy.
101.	Schrank Marja	1917	Krzyż drewniany.

L. p.	Imię i nazwisko pochow.	Rok pochow.	Uwaga
102.	Skórczyński Wincenty	1900	Pomnik kamienn.
103.	Stanglik Barbara	1917	Krzyż drewniany.
104.	Skórczyński Wincenty	1906	,, ,,
105.	Trojanowska Teresa	1916	,, ,,
106.	Turaczek Antoni	1912	,, ,,
107.	Telljer Józef	1901	Pomnik kamienny.
108.	Tomaszkiewicz Małgorz.	1900	Krzyż drewniany.
109.	Wajdo Aniela	1899	Pomnik kamienny.
110.	Wierzbiański Edmund	1900	,, ,,
111.	Wójcikiewicz Leon	1900	,, ,,
112.	Wieland Jan	1844	,, ,,
113.	Warzywoda Karol	1900	,, ,,
114.	Wołkowska Teresa	1901	Krzyż drewniany.
115.	Zboiński Józef	1845	Pomnik betonowy.
116.	Zdybalska Eleonora	1915	Krzyż drewniany.
117.	Zając Jan	1917	Krzyż żelazny.
118.	Zubrzycki Piotr	1900	Pomnik kamienny.
119.	Żurek Ernest	1900	,, ,,
120.	Żołdani Tadeusz	1917	,, ,,

Kwatera „C“ dla dorosłych.

L. p.	Imię i nazwisko poch.	Rok poch.	Uwaga
1.	Bielecki Leon	1916	Krzyż drewniany.
2.	Brenik Leona	1899	Płyta kamienna.
3.	Bialik Władysław	1900	Obr. kam. z pulpitem.
4.	Bąk Stefanja	1916	Krzyż drewniany.
5.	Baran Wojciech	1899	Pomnik kamienny.
6.	Bialikiewicz Tadeusz	1899	,, ,,
7.	Bogdanowicz Wiktorja	1916	Obram. bet. z pomnik.
8.	Belica Karolina	1916	Krzyż drewniany.
9.	Biernat Ignacy	1916	Obramowanie beton.
10.	Bauko Stanisława	1916	Pulpit kamienny.
11.	Czuła Stanisława	1916	Krzyż drewniany.
12.	Cieślikowska Stanisł.	1899	Pomnik kamienny.
13.	Cwik Tomasz	1899	,, ,,
14.	Cywa Antonina	1916	Krzyż drewniany.
15.	Dobruchowska Paulina	1899	Płyta kamienna.
16.	Druszkiewicz Zygmunt	1916	Krzyż drewniany.
17.	Daczyńska Marja	1916	,, ,,
18.	Desag Michalina	1916	,, ,,
19.	Filipowicz Barbara	1883	Pomnik krzyż żelazny.
20.	Follprecht Franciszek	1874	Sarkofag.
21.	Flinta Marja	1916	Krzyż drewniany.
22.	Frączek Marja	1916	,, ,,
23.	Galas Anna	1916	,, ,,
24.	Gramatyka Józef	1873	Pomnik kamienny.
25.	Gumińska Katarzyna	1916	Krzyż drewniany.
26.	Gbodyńska Stefanja	1899	Obram. kamien. płyta.
27.	Gartner Józef	1899	Obram. kamien. pulpit.
28.	Grudzińska Zofja	1916	Krzyż drewniany.
29.	Jaworski Eugenjusz	1916	Pomnik kamienny.
30.	Jędrzejowska Magdal.	1916	Krzyż cynkowy.
31.	Janicka Helena	1916	Krzyż drewniany
32.	Hortel Józef	1899	Pomnik kamienny.
33.	Horsak Wilhelm	1916	Obramow. kam. pulpit.
34.	Halama Anna	1916	Krzyż drewniany.
35.	Koczałka Karol	1916	,, ,,
36.	Kupiec Michał	1896	Pomnik kamienny.
37.	Krzyżanowski Wojc.	1916	Obram. beton. pomnik.
38.	Kozień Marja	1899	Krzyż drewniany.
39.	Kulik Wojciech	1899	,, ,,
40.	Kurdziela Anna	1916	,, ,,

L. p.	Imię i nazwisko pochow.	Rok pochow.	Uwaga
41.	Klimkiewicz Stefan	1916	Krzyż drewniany
42.	Kozakiewicz Piotr	1893	Obram. kam. pulpit.
43.	Kopera Jan	1899	Krzyż drewniany.
44.	Kakisz Franciszka	1899	Obr. bet., krzyż drewn.
45.	Langucka Marja	1916	Pomnik kamienny.
46.	Leśniak Jan	1916	Krzyż drewniany.
47.	Lipińska Zuzanna	1916	,, ,,
48.	Lachowski Konstanty	1916	Pulpit kamienny.
49.	Litwin Łukasz	1916	Krzyż drewniany.
50.	Lukas Antoni	1916	,, ,,
51.	Łącka Salomea	1916	,, ,,
52.	Mielnicka Karolina	1898	,, ,,
53.	Marchewka Piotr	1915	,, ,,
54.	Michalik Karolina	1917	,, ,,
55.	Michalska Emilja	1916	,, ,,
56.	Markiewska Karolina	1916	,, ,,
57.	Marjan Walenty	1916	,, ,,
58.	Machowska Ludwina	1899	,, ,,
59.	Muszyński Franciszek	1899	Płyta kamienna.
60.	Mucha Antoni	1916	Obr. mur., krzyż drewn.
61.	Makowska Kunegund.	1916	Krzyż cynkowy.
62.	Morys Wawrzyniec	1916	Krzyż drewniany,
63.	Nowak Aniela	1899	Pomnik kamienny.
64.	Nowak Marja	1916	Krzyż drewniany.
65.	Obarzanowski Aleksy	1899	,, ,,
66.	Opperman Klara	1916	,, ,,
67.	Olewińska Julja	1906	,, ,,
68.	Przylibski Jan	1898	Pomnik kamienny.
69.	Pawłowski Kazim.	1898	,, ,,
70.	Pieniążek Marja	1858	,, ,,
71.	Pająk Antoni	1898	,, ,,
72.	Passyga Leon	1898	Krzyż drewniany.
73.	Pruszyńska Annna	1898	,, ,,
74.	Pietrzycki Ludwik	1916	,, ,,
75.	Pawlus Wojciech	1916	,, ,,
76.	Pałczyńska Antonina	1916	Krzyż żelazny.
77.	Politowicz Władysł.	1916	Krzyż drewniany.
78.	Parczyński Franc.	1899	Płyta kamienna.
79.	Papierz Feliks	1916	Obramow. betonowe.
80.	Piekarska Anna	1916	Krzyż drewniany.
81.	Razowska Anna	1899	Krzyż cynkowy.
82.	Rusin Katarzyna	1899	Krzyż drewniany.
83.	Sanak Lucja	1916	,, ,,
84.	Szarek Teofila	1917	,, ,,
85.	Siedlicka Wanda	1916	,, ,,
86.	Szczerska Marja	1916	Pulpit kamienny.
87.	Struzik Anna	1874	Płyta kamienna.
88.	Skrabanek Józef	1899	Obramow. kamienne.
89.	Susuł Kazimierz	1916	Krzyż drewniany.
90.	Święcicki Tomasz	1874	,, ,,
91.	Serafin Sebastjana	1899	,, ,,
92.	Sałusztowicz Antoni	1899	Pomnik kamienny.
93.	Schmidt Stanisława	1916	Krzyż drewniany.
94.	Świętowska Małg.	1916	,, ,,
95.	Sanak Józef	1899	Pomnik kamienny.
96.	Szumińska Agn.	1899	,, ,,
97.	Tyrkowska Marja	1899	Krzyż drewniany.
98.	Treutler Stanisław	1875	Pomnik kamienny.
99.	Turek Adam	1899	,, ,,
100.	Uznański Szczep.	1898	,, ,,
101.	Worytkiewicz Anna	1898	Krzyż drewniany.
102.	Worytkiewicz Józef	1899	,, ,,

L. p.	Imię i nazwisko pochow.	Rok pochow.	Uwaga
103.	Werny Gerard	1916	Grobowiec.
104.	Witek Marjanna	1916	Krzyż drewniany.
105.	Webriło Seweryn	1916	Obramowanie kamienne.
106.	Zarzycki Jan	1899	,, ,,

Prezydent miasta:
Inż. *Karol Rolle* w. r.

L. 22083/1928 Kraków, dnia 22 czerwca 1928.

VI.

Komunikacja w ulicy św. Bronisławy.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie postanowień § 4 „Przepisów o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie" z dnia 14-go czerwca 1927 L. B. P. 7069/927, Magistrat w porozumieniu ze Starostwem grodzkiem, wydaje następujące zarządzenie:

§ 1.

Począwszy od dnia 1 lipca 1928 przejazd wszelkich prywatnych wozów motorowych (jak samochody, motocykle itp.) ul. św. Bronisławy na jej całej przestrzeni jest zabroniony, a to w dnie powszednie w godzinach od 16-tej do 20-tej (4 popołudniu do 8 wieczór a w niedzielę i święta od 11-tej do 13-tej i od 16-tej do 20-tej (11 przedpołudniem do 1 po południu i od 4 popołudniu do 8 wieczór).

§ 2.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia ulegną po myśli art. 21 i 21a ustawy z dnia 7 października 1921 Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656 w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14-go lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151 ex 1928 karze grzywny lub aresztu, albo obu tym karom łącznie.

Nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia czuwać będą organa miejskie i Policji Państwowej.

Prezydent miasta:
Inż. *Karol Rolle* w. r.

L. 19539/1928 Kraków, dnia 22 czerwca 1928.

VII.

Kąpiele w Wiśle.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że Magistrat oznaczył następujące miejsca do kąpieli, względnie pławienia i pojenia koni w Wiśle na rok 1928:

A. Do kąpieli dla mężczyzn: a) po prawym brzegu Wisły:

1) od km 74 do 74·3, tj. od wapiennika miejskiego w Dzielnicy XI do drugiego przepustu w obwałowaniu Wisły (dla wojska),

2) od km 74·3 do 74·6,

3) od km 75·1 do 75·3,

4) od km 76·9 do 77·1,

5) od km 79·5 do 79·8 poniżej mostu kolejowego obok stacji Podgórze-Wisła;

b) po lewym brzegu Wisły:

6) poniżej skały zwierzynieckiej do ujścia Rudawy.

B. Do kąpieli dla kobiet i dzieci: a) po prawym brzegu Wisły:

7) poniżej mostu dębnickiego obok dawnej willi Rożnowskich aż do wylotu ujścia z przelewu burzowego.

C. do pławienia koni: a) po prawym brzegu Wisły:

1) naprzeciw garbarni w Ludwinowie;

b) po lewym brzegu Wisły:

2) przy folwarku P. P. Norbertanek (zjazd z ul. Ks. Józefa przy warsztacie mechanicznym p. Barana),

3) przy wylocie ulicy Dojazdowej poniżej lewej rampy,

4) przy placu Groble 100 m poniżej mostu dębnickiego.

We wszystkich innych wyżej nie wymienionych miejscach kąpać się ani też poić koni nie wolno.

Miejsca przeznaczone do kąpieli i pojenia koni oznaczono stosownymi napisami zapomocą tablic ustawionych nad brzegami Wisły.

Kąpiel dozwolona jest przy stanie wody 2·00 m poniżej 0 na wodowskazie umieszczonym przy starym drewnianym moście, jedynie w czasie od godziny 7-mej rano do godziny 9-tej wieczorem.

Zakazuje się kąpania:

a) dzieciom i niedorostkom bez nadzoru i opieki, oraz bez należytego ubrania kąpielowego,

b) zbliżania się i kąpania mężczyznom w miejscach na kąpiel dla kobiet przeznaczonych,

c) wdrapywania się na mury bulwarowe Wisły, chodzenia po szkarpach Wisły i ich niszczenia, zanieczyszczania brzegów rzeki, oraz wrzucania do Wisły kamieni, względnie usuwania kamieni, stanowiących opaski Wisły dla jej regulacji,

d) czerpania w miejscach do kąpieli przeznaczonych piasku i pogłębiania w ten sposób dna rzeki.

Nad przestrzeganiem przepisów tego obwieszczenia czuwać będą organa miejskie, t. j. straż bezpieczeństwa zorganizowana z personalu Miejskiej Straży pożarnej oraz organa Policji Państwowej.

Do zarządzeń tych organów kąpiący mają się ściśle zastosować.

Przekraczający przepisy niniejszego obwieszczenia karani będą, o ile przekroczenia nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, po myśli § 60 ustęp 30 Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6-go października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108, przy zastosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go stycznia 1924 Dz. U. R. Nr. 9 poz. 89 grzywnami do 200 zł, ewentualnie karą aresztu do 20 dni.

Prezydent miasta:
Inż. *Karol Rolle* w. r.

L. 13455/1928 Kraków, dnia 25 czerwca 1928.

VII.

Zmiana rozporządzenia Magistratu o latarniach dla oświetlenia liczb porządkowych na domach.

ROZPORZĄDZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 24-go maja 1928 postanawia się co następuje:

§ 1.

1) § 5 rozporządzenia Magistratu z dnia 10-go listopada 1924 L. 16452/924/I. b. o latarniach dla oświetlenia liczb porządkowych na domach otrzymuje brzmienie:

„Właściciel realności obowiązany jest zwracać Gminie miasta Krakowa koszty zużycia prądu elektrycznego, potrzebnego do oświetlenia latarni, w wysokości dotychczas opłacanej.

Utrzymanie latarni w należytym stanie oraz wymianę zużytych żarówek za zwrotem żarówek zużytych przeprowadza Elektrownia miejska własnym kosztem:

Zaległe należytości za zużycie prądu ściągane będą w drodze egzekucji administracyjnej“:

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„Latarnie świecić należy od zmroku aż do rana dnia następnego.

W tym celu obowiązany jest właściciel realności, względnie stóż domu zaświecić latarnie z chwilą zapalenia lamp ulicznych, a gasić je w okresie od 1-go kwietnia do 30 września o godzinie 5-tej rano, zaś w okręsie od 1 października do 31 marca o godzinie 7-mej rano, tj. w godzinach otwierania bram domów“.

3) § 8 znosi się:

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, równocześnie tracą moc obowiązującą §§ 5, 7, 8 rozporządzenia Magistratu z dnia 10-go listopada 1924 L. 16425/924/I. b. o latarniach dla oświetlenia liczb porządkowych na domach.

Prezydent miasta:

Inż. *Karol Rolle* w. r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w czerwcu 1928 r.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektodawca	Liczba Mgtu
		Dz. I.		
Małop. Tow. Rolnicze	lokal biurowy	Szczepańska 8	Z. Szufa	3508
Zbór ewangiel.	nadbud. II p.	Grodzka 58	A. Dostal	3829
Dudziak Kajetan	przebud. wew. part. I i II p.	Florjańska 47	J. Chmielewski	14
Vogler Szymon	lokal sklepowy	Poselska 9	Goldwasser	2438
		Dz. III.		
Goldberger Leopold	przerob. sieni na garaż samochod. w ofic.	Zwierzyniecka 30	Ł. Rok	5300
		Dz. IV.		
Bzowska Stefanja	parter. stróżówka	Łobzowska 27	Stobiecki	1646
		Dz. VI.		
Kornreich Julja	nadbud. III p.	Rakowicka 19	S. Baum	4344
Bernard Monderer	nadb. III. p. mansard. w skrzydle oficyn.	Radziwiłłowska boczna	Z. Prokesz	4360
		Dz. VIII.		
A. Kremer	przebud. wychodków	pl. Nowy 9	Z. Prokesz	3305
Hirschberg Elka	przebud. wychodków	Brzozowa 4	Z. Prokesz	1673
Scheuer Salomea	dom IV p.	róg Starowiślnej i Przemyskiej	Oberleder	863
Meitlis Izrael	dom IV p. miesz. z ofic.	Starowiślna 87	Ritterman	2351
		Dz. X.		
A. Bielec	dom I p.	Zielna 215/5	Stadnicki	3580
Kajder Michał	dom II p.	przecznica ul. Twardowskiego	Grünberg	3569
Janusz Marja	przyziemna dobud.	Rozdroże 20	J. Bujas	1301
Henryk i Marja Cieluch	dom I p.	boczna Wierzbowej lk. p. gr. 35/7	J. Karwat	4434
Kasprzyk Michał	dom I. p.	Zielna przedłuż. lk. p. gr. 215/3	E. Skawiński	3578
Mazur	przyziemny dom	Zielna lk. 25/7	Stadnicki	3528

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektodawca	Liczba Mgtu
		Dz. X.		
Wolski	przyziemny dom	Zielna lk. 515/9 515/10	Stadnicki	3581
K. Brzeziński	dom przyziemny	dtto lk. 215/6	dtto	3576
J. Mikołajczyk	I p. dom	dtto lk. 215/8	dtto	3577
Soroczyński	przyziemny dom	dtto lk. 215/4	dtto	3579
		Dz. XI.		
Sz. Feldblum	pl. dod.	Barska 32	— —	3438
Wł. Kowalówka	garaż	Rolna 14	St. Kumala	4322
Włodz. Braun	garaż	Powroźnicza 6	Chmielewski	3980
Wolf Finder	nadb. II. p.	Zamkowa 18	T. Riedel	4033
		Dz. XII.		
Kazim. Michniak	szopa na kafle	Flisacka 24	Wexner	2627
Dr. Henryk Pachoński	dom front. IV. p. i ofic.	Al. Krasińskiego 8	Piwowarczyk	4818
		Dz. XIII.		
Honorata Baran	pl. dod. part. dobud. i nadbud. I. p.	Ks. Józefa 6	Ritterman	3981
Konwent Norbertanek	wybicie otworu bramow. osadzenie bramy wjazd. w murze parkanowym	Kościuszki 88	Gawlik	2349
		Dz. XV.		
Komis. zarządz. wyższ. Studjum Handl.	nadbud. III. p.	Sienkiewicza 4	E. Ronka	2410
L. Łysiak	przebud. pralni	Racławicka 2	T. Bujas	3695
		Dz. XVI.		
W Laskowski	dom part.	J. Lea lwh. 417	Burzyński	1334
Franc. Czekajska	mur. wychod. z dołem kloacz. i zbiornik na popiół	Przeskok 20	E. Oraczewski	1167
Stef. i Ludwik Buczakowie	part. dom z poddaszem	droga polna przy ul. Bronowickiej lk. 298/3	Stobiecki	1169
		Dz. XVII.		
St. Wisner	ofic. II. p. domu	Friedleina	Szufa	2211

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektodawca	Liczba Mgtu
Dz. XVII.				
Ewa Ramza	prow. ogrodzenie	Lubelska wh. 531	— —	3274
Zarzecki Janusz	zmiana podziału mieszk. pl. dod.	Al. Słowackiego wh. 2971	J. Zarzecki	4876
Józef Zbroja	dom przyziemny z poddaszem bud. gosp. i ogrodz.	droga polna nad Sudołem wh. 636 lk. 868	E. Oraczewski	3859
Andrzej Kawalec	pl. dod. bud. part. drew. ofic domu	Łokietka 24	E. Oraczewski	2416
L. Konik	dom parter	Łokietka 37	Stobiecki	3479
J: Szostek	dom II. p.	Friedleina wh. 47	Kaczmarczyk	2484
Dz. XVIII.				
J. Szostek	oparkanienie	Składowa róg Friedleina	Kaczmarczyk	3311
Dz. XIX.				
Mianowska	I. p. dom stróżówka	Mogilska boczna	St. Czapnicki	3494
Dz. XXI.				
Dyr. Kol. Państw.	nadbud. II. p.	Płaszów	Dyr. kol. Pań.	3651
Jan Kuzak	dom przyziemny	Płaszowska bocz. lk. 708/6	A. Sołtys	3125
Dz. XXII.				
Spirer Chaim	bud. prowiz.	Krzemionki	A. Czunko	4659
Kalendkiewicz Anastazja	mieszk. poddasz II. p. front	Krasickiego 22	— — —	4609
Ch. i F. Preis	dom I. p.	Parkowa 2	Grünberg	862
Oskar Goldschmied	przebud. I. p.	Józefińska 25	Z. Prokesz	3046
Stanisław Dębski	kuchnia pokój i klozet	Krasickiego 3	Kramarski	3210
Stanisław Ostrowski	pl. dod. nadbud. II. p.	Kalwaryjska 90	A. Sołtys	3152
Baruch Lichtig	klozet na I. p.	Brodzińskiego 1	Feldman	3294
Stanisława Kosińska	podwyż. ofic.	Janowa Wola 11	St. Juszczyk	3487
F. Zollman	nadb. I. p. of.	Kalwaryjska 26	Z. Prokesz	2991
Selinger	nadbud. III. p.	Kalwaryjska 46	Grünberg	3660
Tow. dom robotn.	III. p. dom	Smolki	E. Ronka	2365

Prezydent miasta:

Inż. *Karol Rolle* w. r.

Do L. B. S. 1138/28. Kraków, dnia 6 czerwca 1928 r.

Wykaz ulic i placów z przydziałami do poszczególnych parafij.

Parafja św. Anny obejmuje następujące aleje, ulice i place.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Aleja Krasińskiego	L. nieparzys. wszystkie
2	,, Mickiewicza	L. nieparzyste od 1—7
3	św. Anny	
4	Bożego Miłosierdzia	
5	Czapskich	
6	Dunajewskiego	planty
7	Felicjanek	
8	Garncarska	
9	Gołębia	L. 7—13 i 12—24
10	Jabłonowskich	
11	Jagiellońska	L. 8—22 i nieparzyste wszystkie
12	Kapucyńska	
13	Krupnicza	L. parzyste wszystkie
14	Loretańska	
15	Mała	
16	Olszewskiego Karola	
17	Plac Jabłonowskich	
18	Plac Kossaka	
19	,, Szczepański	L. 1, 2, 3
20	Podwale	
21	Retoryka	
22	Rynek Główny	L. parzyste i nieparzyste 27—30
23	Smoleńska	
24	Straszewskiego	L. parzyste i nieparzyste 18—29
25	Studencka	
26	Szewska	L. 13—27 i parzyste wszystkie
27	Wenecja	
28	Wiślna	L. nieparzys. wszystkie
29	Wolska	
30	Wygoda	
31	Zwierzyniecka	L. nieparzys. wszystkie
32	Żabia	

Parafja Bożego Ciała.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Augustjańska	
2	Bartosza	
3	Berka Joselewicza	
4	Bocheńska	
5	Bonifraterska	
6	Bożego Ciała	
7	Brzozowa	
8	Ciemna	
9	Dajwór	
10	Dietlowska	L. nieparzys. wszystkie
11	Estery	
12	Gazowa	
13	Halicka	
14	Izaaka	
15	Jakóba	
16	Józefa	
17	św. Katarzyny	
18	Kordeckiego	
19	Krakowska	
20	Kupa	
21	Lewkowa	
22	Miodowa	
23	Mostowa	
24	Na Przejściu	nazwa projektowana
25	Nowa	
26	Orzeszkowej	
27	Paulińska	
28	Piekarska	
29	Plac Bawół	
30	,, Nowy	
31	,, Wolnica	
32	Nadbrzezie	
33	Podgórska	L. nieparzyste i parzyste 1—27
34	Przemyska	
35	Rabina Meiselsa	
36	Rzeszowska	
37	św. Sebastjana	L. nieparz. od 25 i parzyste od 26 do końca
38	Skałeczna	
39	Skawińska	
40	św. Stanisława	
41	Starowiślna	L. nieparz. od 29 do końca i parzyste od 26 do końca
42	Szeroka	
43	Trynitarska	
44	Warszauera	
45	św. Wawrzyńca	
46	Wąska	
47	Węglowa	
48	Wrzesińska	

Parafja św. Florjana.

L. p.	Ulice — place	Uwaga	L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Aleja Królewska	L. nieparz. od 1—31 i parzyste wszystkie	19	Murowana	
2	„ Słowackiego	L. nieparz. od 27—37	20	Ogrodowa	
3	Basztowa	L. porządkowe od 10 do końca	21	Paderewskiego	
4	Będzińska		22	Pawia	
5	Długa		23	Pędzichów	
6	Dworzec kolejowy-osobowy		24	Pędzichów-Boczna	
7	Dworzec kolejowy-towarowy		25	Plac Kolejowy	
8	św. Filipa		26	„ Matejki	
9	Helclów		27	Prądnicka	L. parzyste od 2—10
10	Kamienna		28	Rynek Kleparski	
11	Kątowa		29	ks. Siemaszki	nazwa projektowana
12	Krowoderska	L. nieparz wszystkie	30	Słowiańska	
13	Krótka		31	Szlak	L. nieparz. od 15 do końca i parzyste od 14 do końca
14	Krzywa		32	Towarowa	
15	Kurniki		33	Warszawska	
16	Lubicz	L. 2—8	34	Wjazd	
17	Modrzewiowa	L. 1 (rogatka)	35	Zacisze	
18	Montelupich		36	Żelazna	
			37	Żmujdzka	

Parafja św. Józefa.

L. p.	Ulice — place	Uwaga	L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Abrahama	nazwa projektowana Dz. XXII.	30	Kalwaryjska	
2	Aleja Dembowskiego		31	Kącik	
3	„ Pod Kopcem		32	św. Kingi	
4	„ Skrzyneckiego		33	Kobierzyńska	L. nieparzyste od 1—7 i parzyste od 2—18
5	Barska	L. nieparz. od 71—99 i parzyste od 70—90	34	Kolejowa	
6	św. Benedykta		35	Konopnickiej	na obszarze Dz. IX i Dz. XXII
7	Bonarka		36	Koszykarska	
8	Brodzińskiego		37	Krakusa	
9	Celna		38	Krasickiego	
10	Cmentarna		39	Krzemionki	
11	Czackiego		40	Krzywda	
12	Czarna		41	Lanckorońska	
13	Czarnieckiego		42	Lasówka	
14	Czyżówka		43	Legjonów	
15	Dąbrowskiego		44	Lipowa	
16	Dąbrówki		45	Ludowa	
17	Dekerta		46	Ludwinowska	
18	Długosza		47	Lwowska	
19	Dworcowa		48	Łagiewnicka	
20	Dworzec (Płaszów)		49	Maryjewskiego	nazwa projektowana
21	Gipsowa		50	Mickiewicza	
22	Głęboka		51	Młynarska	
23	Golikówka		52	Myśliwska	
24	Gromadzka		53	Na Dołach	
25	Gumniska		54	Nadwiślańska	
26	Hetmańska		55	Na Zbóju	
27	Janowa Wola		56	Na Zjeździe	
28	Jerozolimska		57	Niewiadoma	
29	Józefińska		58	Niwy	

L. p.	Ulice — place	Uwaga
59	Nowo-otwierająca się ul.	Koło dworca Płaszów ku Woli Duchackiej
60	Orawska	
61	Parkowa	
62	ks. Piotra Skargi	
63	Plac Lasoty	
64	Plac tzw. „Przystanek“	
65	„ Serkowskiego	
66	„ Zgody	
67	Płaszowska	
68	Płaszowska-Boczna	
69	Podskale	
70	Prokocimska	
71	Przecznica ul. Gromadzkiej	
72	„ „ Gumniska	
73	„ „ Krzywda	
74	„ I i II ul. Myśliwskiej	
75	„ ul. Sarmackiej	pierwsza prawoboczna
76	Przełęcz	
77	Przemysłowa	
78	Przewóz	
79	Przy Moście	
80	Puszkarska	
81	Redemptorystów	
82	Rejtana	
83	Retmańska	
84	Rękawka	
85	Robotnicza	
86	Romanowicza	
87	Rozdroże	Dz. IX.
88	Rybitwy	
89	Rydlówka	
90	Rynek Podgórski	
91	Salinarna	
92	Sarmacka	
93	Saska	
94	Smolki	
95	Sokolska	
96	Solna	
97	Spiska	
98	Staromostowa	
99	Stroma	
100	Swoboda	
101	Swoszowicka	
102	Szkolna	
103	Szwedzka	Dz. IX.
104	Śliska	
105	Targowa	
106	Tarnowskiego	
107	Traugutta	
108	Turecka	
109	Wadowicka	
110	Wałowa	
111	Wapienna	
112	Warneńczyka	
113	Węgierska	
114	Wiejska	
115	Wielicka	
116	Widok	
117	Wilga	
118	Wita Stwosza	
119	Wodna	
120	Wróbla	Dz. IX.
121	Zabłocie	
122	Zakopiańska	
123	Zamknięta	
124	Zamojskiego	
125	Za Torem	
126	Zatorska	

Parafja św. Kazimierza.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Barakowa	
2	Cystersów	
3	Czyżyńska	
4	Fabryczna	
5	Gliniana	
6	Grzegórzecka	L. nieparz. od 49 do końca i parzyste od 46 do końca
7	Jachowicza	
8	Kosynierów	
9	Krucza	
10	Miedziana	
11	Miedzianej-Przedłużenie	
12	Mogilska	
13	Niepołomska	
14	Ojcowska	
15	Okopy	
16	Opłotki	
17	Pasterska	
18	Piaski	
19	Plac Błonie Beszcz	
20	Podgórska	L. 34 i dworzec kolejow.
21	Rzeczysko	
22	Rzeźnicza	L. parzyste
23	Rzeźniczej-Boczna	
24	Sierpowa	
25	Wandy	
26	Wiązowa	
27	Wieczysta	
28	Zajęcza	

Parafja św. Stanisława Kostki.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Barska	L. nieparz. od 1--69 i parzyste od 2—68
2	Boczna	
3	Bzowa	
4	Ceglarska	
5	Czarodziejska	
6	Dębowa	
7	Do Groty	
8	Dworska	
9	Harcerska	
10	św. Jacka	
11	Kapelanka	
12	Kilińskiego	
13	Klonowa	
14	Kobierzyńska	
15	Konfederacka	
16	Konopnickiej	
17	Konopnickiej-Przedłużenie	
18	Madalińskiego	
19	ks. Marka	
20	Mieszczańska	
21	Na Ustroniu	
22	Polna	
23	Powroźnicza	
24	Przecznica ul. Mieszczańskiej	
25	,, ,, Twardowskiego	
26	Pułaskiego	
27	Pychowicka	
28	Rolna	
29	Rozdroże	
30	Różana	
31	Rybacka	
32	Rynek Dębnicki	
33	Salezjańska	
34	Sandomierska	
35	Skwerowa	
36	Szwedzka	Dz. X.
37	Twardowskiego II.	
38	Tyniecka	
39	Wasilewskiego	
40	Wierzbowa	
41	Wróbla	Dz. X.
42	Wyłom	
43	Zagrody	
44	Zamkowa	
45	Zduńska	
46	Zielna	

Parafja św. Krzyża.

L. p.	Ulice — Place	Uwaga
1	Andrzeja Potockiego	L. nieparzyste i parzyste od 1—8
2	Basztowa	planty
3	Florjańska	L. nieparz. od 35—57
4	św. Krzyża	L. nieparz. od 9—23 i parzyste 18—22
5	Lubicz	L. nieparzyste od 1--5
6	św. Marka	L. nieparzyste 33 i 35 i parzyste 20—34
7	Mikołajska	L. parzyste od 20—32
8	Niecała	L. nieparzyste 1—9 i parzyste 2—10
9	Pańska	L. parzyste wszystkie
10	Pijarska	L. nieparz. od 19—23 parzysta 14
11	Plac św. Ducha	
12	Planty	w tem kawiarnia i restauracja »Zakopane«
13	Radziwiłłowska	L. parzyste od 18—30
14	Szpitalna	L. nieparz. od 21—25 i parzyste od 30—40
15	św. Tomasza	L. nieparz. od 35—43 i parzyste od 30—32

Parafja N. P. Marji.

L. p.	Ulice — Place	Uwaga
1	Andrzeja Potockiego	planty
2	Basztowa	planty
3	Bracka	
4	Dominikańska	L. parzyste
5	Dunajewskiego	planty
6	Florjańska	L. nieparz. od 1—33 i parzyste wszystkie
7	Franciszkańska	L. nieparzyste 1 i 3
8	św. Gertrudy	planty między ul. Dominikańską a Sienną
9	Gołębia	L. nieparzyste 1—5 i parzyste 2—10
10	Grodzka	L. nieparzyste 1—17 i parzyste 2—22
11	Jagiellońska	L. parzyste od 2—6
12	św. Jana	
13	św. Krzyża	L. nieparzyste 1—7 i parzyste 2—16
14	św. Marka	L. nieparzyste wszystkie i parzyste 2—18

L. p.	Ulice — place	Uwaga
15	Mikołajska	L. nieparzyste 1—21 i parzyste 2—18
16	Na Gródku	
17	Pijarska	L. nieparzyste 1—17 i parzyste 2—12
18	Plac Dominikański	L. porządkowa 1, 2, 3
19	„ Marjacki	
20	„ Szczepański	L. parzyste i nieparzyste od 4—9
21	„ W. W. Świętych	L. parzyste i nieparzyste od 6—11
22	Reformacka	
23	Rynek Główny	L. porz. 1—26 i 31—47
24	Rynek Mały	
25	Sienna	
26	Sławkowska	
27	Stolarska	
28	Szczepańska	
29	Szewska	L. nieparzyste od 1—11
30	Szpitalna	L. nieparzyste 1—19 i parzyste 2—28
31	św. Tomasza	L. nieparzyste 1—33 i parzyste 2—28
32	Wiślna	L. parzyste wszystkie

Parafja N. P. Marji z Lourdes.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Aleja 3 Maja	L. nieparzyste od 9—13
2	Bartosza Głowackiego	
3	Bronowicka	
4	Bronowickiej-Boczna	
5	Chocimska	
6	Czarnowiejska	L. nieparz. od 71—97 i parzyste od 60—82
7	Dojazd do ul. J. Lea	
8	„Dostęp Łobzowski" tzw.	w ul. Kazimierza Wielkiego
9	Gnieźnieńska	
10	Gramatyka	
11	Juljusza Lea	L. nieparz. od 31—163 i parzyste od 12—110
12	Kawiory	
13	Kazimierza Wielkiego	L. nieparz. od 67—125 i parzyste od 78—150
14	Litewska	L. nieparz. od 57—61 i parzyste od 54—60
15	Lucjana Rydla	nazwa projektow. droga do fortu Boczna Jul. Lea
16	Łączna	
17	Mazowiecka	L. nieparz. od 113—159 i parzyste od 92—138
18	Miechowska	
19	Misjonarska	
20	Mydlnicka	
21	Nad Młynówką	za Cichym Kącikiem
22	Nowowiejska	L. nieparzyste
23	Obopólna	
24	Piastowska	
25	Podchorążych	
26	Przeskok	
27	Racławicka	L. parzyste
28	Reymonta	od zetknięcia się z idealnem przedłużeniem ul. Urzędniczej
29	Rolnicza	
30	tzw. Szlachtowskiego	nowootwarta równoległa do ul. Jul. Lea
31	Urzędnicza	L. parzyste
32	Wojskowa	
33	Wrocławska	L. nieparz. od 71—91 i parzyste od 52—84
34	Zakątek	

Parafja św. Mikołaja.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Aleja Królewska	L. nieparzyste od 33—85
2	Andrzeja Potockiego	L. nieparzyste i parzyste od 9—20
3	Arjańska	
4	Blich	
5	Bohdana Zaleskiego	nazwa projekt.
6	Bonerowska	
7	Bosacka	
8	Botaniczna	
9	Celarowska	
10	Chodkiewicza	
11	Czerwona	
12	Dietlowska	L. parzyste od 78—94
13	Duchacka	
14	Dwernickiego	
15	Grunwaldzka	nazwa projekt.
16	Grzegórzecka	L. nieparz. od 1—47 i parzyste od 2—44
17	Jana Kasprowicza	nazwa projekt.
18	Kielecka	„ „
19	Kołłątaja	
20	Kopernika	
21	Kurkowa	
22	Librowszczyzna	
23	Lubicz	L. nieparz. od 7—29 i parz. od 10 do końca

L. p.	Ulice — place	Uwaga
24	Lubomirskiego	
25	św. Łazarza	
26	Masarska	
27	Modrzewiowa	z wyjątkiem rogatki Nr. 1
28	Mogilska	L. parzyste wszystkie
29	Mogilska-Boczna	koło tartaku
30	Moniuszki	nazwa projekt.
31	Morsztynowska	
32	Niecała	L. nieparzyste 11, 13 i parzyste 12, 14
33	Nowo-otwierająca się ul.	obok ul. Grzegórzeckiej
34	,, ,, ,, ,,	obok ul. Mogilskiej na gruntach poolszańskich
35	Oficer. Osiedle Mieszkaniowe	tzw. nowootw. przy ul. Mogilskiej
36	Okopy	
37	Olszańska	
38	Olszowa	
39	Pańska	L. nieparz. wszystkie
40	Podgórska	L. nieparzyste i parzyste od 28—30
41	Prandoty	
42	Prochowa	

L. p.	Ulice — place	Uwaga
43	Radziwiłłowska	L. nieparzste wszystkie i parzyste od 2—16
44	Rakowicka	z cmentarzem
45	Rymarska	nazwa projekt. boczna Mogilskiej koło tartaku Karwata
46	Rzeźnicza	L. nieparzyste
47	Sadowa	
48	Sołtyka	
49	Starowiślna	L. parzyste od 2—22
50	Strzelecka	
51	Śniadeckich	
52	Topolowa	
53	Wielopole	
54	Wileńska	
55	Wincentego Pola	
56	Wiślisko	
57	Wiśniowa	
58	Zyblikiewicza	
59	Zygmunta Augusta	
60	Żółkiewskiego	
61	Żytnia	

Parafja św. Salwatora.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Aleja Zygm. Krasińskiego	L. parzyste wszystkie
2	,, 3 Maja	Park K. S. „Cracovia“
3	Anczyca	
4	św. Bronisławy	
5	Dojazdowa	
6	Drożyna	
7	Emaus	
8	Filarecka	
9	Flisacka	
10	Gontyna	
11	Jaskółcza	
12	Kasztelańska	
13	Kazimierza Morawskiego	
14	Kopiec Kościuszki	
15	Kraszewskiego	
16	Królowej Jadwigi	
17	Księcia Józefa	
18	Lelewela	
19	Łowiecka	
20	Malczewskiego Jacka	
21	Na Błoniach	
22	Na Stawach	
23	Piastowska	

L. p.	Ulice — place	Uwaga
24	Prywatna	
25	Przecznica I. i II. ulicy Król. Jadwigi i Emaus	
26	Przecznica po stronie lewej ul. Królowej Jadwigi poza ulicą Spadzistą	
27	Przecznica ul. Księcia Józefa. projekt. ul. Kamedulska	
28	Przecznica ul. Salwatorskiej	
29	Przecznica ul. Senatorskiej	
30	Przegon	
31	Rozdroże	Dz. X.
32	Salwatorska	
33	Senatorska	
34	Słoneczna	
35	Smoleńska	Dz. XII.
36	Spadzista	
37	Syrokomli	
38	Tadeusza Kościuszki	
39	Tatarska	
40	Ujejskiego	
41	Włóczków	
42	Zaścianek	

Parafja św. Szczepana.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	Aleja Artura Grottgera	
2	,, 3 Maja	L. nieparzyste od 1—9

L. p.	Ulice — place	Uwaga
3	Aleja Mickiewicza	L. nieparzyste od 9—63 i parzyste wszystkie

L. p.	Ulice — place	Uwaga
4	Aleja Słowackiego	L. nieparzyste 1—25 i parzyste wszystkie
5	Ambrożego Grabowskiego	
6	Asnyka	
7	Basztowa	L. porz. parzyste i nieparzyste od 1—9
8	Batorego	
9	Biskupia	
10	Boczna	
11	Cieszyńska	
12	Czarnowiejska	L. nieparzyste od 1—69 i parzyste od 2—58
13	Czysta	
14	Dolnych Młynów	
15	Droga do Toń	
16	Dunajewskiego	
17	Friedleina	
18	Garbarska	
19	Jana Kochanowskiego	
20	Józefitów	
21	Juljusza Lea	L. nieparzyste od 1—29 i parzyste od 2—10
22	Karmelicka	
23	Kazimierza Wielkiego	L. nieparzyste od 1—65 i parzyste od 2—76
24	Kmieca	
25	Konarskiego	
26	Kościelna	
27	Kremerowska	
28	Krowoderska	L. porz. parzyste
29	Krupnicza	L. nieparz. wszystkie
30	Kujawska	
31	Lenartowicza	
32	Litewska	L. nieparzyste od 1—55 i parzyste od 2—52
33	Lubelska	
34	Łobzowska	
35	Łokietka	
36	Mazowiecka	L. nieparz. od 1—111 i parzyste od 4—90
37	Młynówka	
38	Nowowiejska	L. parzyste
39	Obożna	
40	Piotra Michałowskiego	
41	Plac Kazimierza Wielkiego	
42	Pomorska	
43	Poznańska	
44	Prądnicka	L. porządkowe parzyste wszystkie
45	Racławicka	L. porz. nieparzyste
46	Rajska	
47	Reymonta	po przecięcie z idealnem przedłużeniem ul. Urzędniczej
48	Ruska	
49	Rzeczna	
50	Siemiradzkiego	
51	Sienkiewicza	
52	Skarbowa	
53	Składowa	
54	Słomnicka	
55	Sobieskiego	
56	Stanisława Wyspiańskiego	
57	Staszica	
58	Szlak	L. nieparzyste od 1—13 i parzyste od 2—12
59	Szopena	
60	Szujskiego	
61	Śląska	
62	Świętokrzyska	
63	Świstackiego	
64	św. Teresy	
65	Urzędnicza	L. nieparzyste
66	Warzywna	
67	Wójtowska	
68	Wrocławska	L. nieparzyste 1—69 i parzyste od 2—50
69	Wybickiego	
70	Zbożowa	
71	Zbrojów	
72	Zdrowa	nazwa projekt. boczna Prądnickiej
73	„Pod Fortem“	nazwa tymczasowa

Parafja św. Wacława.

Terytorjum tego urzędu obejmuje samo wzgórze Wawelskie.

Parafja W. W. Świętych.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
1	św. Agnieszki	
2	Bernardyńska	
3	Dietlowska	L. parzyste od 2—76 wraz z szkolą barakową na plantach
4	Dominikańska	L. nieparz. od 1—5
5	Franciszkańska	L. parzyste od 2—6
6	św. Gertrudy	Dz. I. i VII.
7	Grodzka	L. nieparz. 19 do końca i parzyste 26 do końca
8	św. Idziego	
9	Jasna	
10	Kanonicza	
11	Koletek	
12	Plac Bernardyński	
13	„ Dominikański	L. porz. 4, 5, 6
14	„ św. Magdaleny	
15	„ na Groblach	
16	„ W. W. Świętych	L. parz. i nieparz. 1—5
17	Podzamcze	Dz. I, II, III.

L. p.	Ulice — place	Uwaga
18	Poselska	
19	Powiśle	
20	Rybaki	
21	św. Sebastjana	Dz. VII.
22	Senacka	
23	Smocza	
24	Starowiślna	L. nieparz. od 1—27

L. p.	Ulice — place	Uwaga
25	Stradomska	
26	Straszewskiego	L. parzyste i nieparzyste od 1—17
27	Tarłowska	
28	Tenczyńska	
29	Zielona	
30	Zwierzyniecka	L. parzyste

Uwagi: 1. Poza wymienionemi wyżej parafjami, istnieją z właściwością dla całego miasta:

a) Parafja Grecko-katolicka św. Norberta;

b) Parafja Ewangelicka W. A. św. Marcina;

c) Gmina im. Zmartwychwstania Pańskiego Starokatolickiego kościoła w Krakowie;

B) z właściwością do czynnych wojskowych i ich rodzin:

a) Szefostwo Duszpasterstwa Katolickiego D. O. K. Nr. 5 w Krakowie;

b) D. O. K. Nr. 5. w Krakowie, Szefostwo Duszpasterstwa Prawosławnego.

2. W sprawach metrykalnych czynne są obok urzędów parafjalnych:

a) Urząd Kapelanji Domu Ubogich Fundacji Helclów;

b) Urząd Kapelanji Szpitala św. Łazarza;

c) Rzymsko-katolickie Duszpasterstwo 5 Szpitala Okręgowego w Krakowie;

d) Izraelicki Urząd Metrykalny w Krakowie;

e) Izraelicki Urząd Metrykalny w Krakowie Dz. XXII;

f) Urząd Metrykalny dla bezwyznaniowych przy Magistracie w Krakowie.

Prezydent miasta:

Inż. *Karol Rolle* w. r.

NOMINACJE.

P. **Jan Nowak,** plutonowy M. Straży Pożarnej mianowany został z dniem 1-go lipca 1928 r. sierżantem M. Straży Pożarnej z poborami XI grupy uposażenia szczebel **d.** (L. prez. 3432/28)

P. **Jan Uljarczyk,** prowiz. manipulant kancel. Zakładu czyszczenia m., mianowany został z dniem 1-go stycznia 1928 roku kontrolerem obwodowym Zakładu czyszczenia m. z poborami XI. grupy uposażenia szczebel **a.** (L. prez. 2745/28).

EMERYTURY.

P. **Karol Stanisław 2 im. Kolomaźnik,** kancelista Magistratu, przeniesiony został z powodu trwającej nieprzerwalnie dłużej niż 6 miesięcy choroby z dniem 15 maja 1928 r. w czasowy stan spoczynku na przeciąg 1 roku tj. do dnia 15-go maja 1929 r. i otrzymał począwszy do dnia 16-go maja 1928 r. ze względu na policzalną służbę w ilości 16 lat od uposażenia służbowego tj. X. grupy szczebel **c.** (L. prez. 3245/28).

P. **Wacław Magnuski,** dozorca Zakładu cz. m., przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 31 maja 1928 r. w stały stan spoczynku i otrzymał począwszy od dnia 1 czerwca 1928 r. ze względu na policzalną służbę w ilości 16 lat od uposażenia służbowego tj. XV. grupy szczebel **c.** (L. prez. 4254/28).

P. **Walenty Paruch,** b. palacz gmachu Magistratu, otrzymał w drodze łaski od 1 kwietnia 1928. począwszy nadzwyczajne zaopatrzenie w wysokości 60% uposażenia XVI. grupy szczebel **c.** (L. prez. 5399/28).

P. **Salomea Kowalska,** wdowa po emer. robotniku teatru miejsk., otrzymała od 1 maja 1928 r. począwszy nadzwyczajne zaopatrzenie emerytalne (miesięcznie w ilości 81 punktów). (L. prez. 5397/28).

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady m.

Dnia 6 czerwca br. w obecności Pp. Wiceprezydentów Ostrowskiego i Dra Wielgusa odbyło się posiedzenie **Komisji dla miejskich zakładów przemysłowych,** na którem Komisja przyjęła zamknięcie rachunków Krakowskiej Gazowni miejskiej za rok administracyjny po dzień 31 marca 1928 i z uznaniem skonstatowała bardzo dobre wyniki tak techniczne jak i administracyjne, za co wyraziła Dyrektorowi Gazowni i personalowi słowa pełnego zadowolenia.

Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa na posiedzeniu w dniu 13 czerwca br. pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Wielgusa, w obecności Wiceprezydenta m. Dr. Schneidra, uchwaliła wnioski upoważniające Komisję drogowo-kanałową i gruntową do zatwierdzania imieniem Rady miasta spraw odnoszących się do regulacji i urządzenia ulic w myśl nowego prawa budowlanego. Następnie zatwierdziła: 1) ofertę na dostawę cementu do robót miejskich 2) przyjęła do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie z uporządkowania dojazdu do placu sportowego „Cracovia“ 3) zatwierdziła wnioski odnoszące się do budowy dalszej części kanału miejskiego w ul. Zabłocie Dz. XXII. i skanalizowania placu Marjackiego. Łącznie z podjętem uporządkowaniem ulicy Szpitalnej uchwaliła również i uporządkowanie całego placu Św. Ducha według przedłożonego projektu Bud. m. B. 4) Zarówno uchwaliła uporządkowanie placu Nowego Dz. VIII., ul. Jabłonowskich, Studenckiej i Słonecznej do przedłużenia ulicy Wolskiej, jak również i szlaku automobilowego prowadzącego ulicami Krakusa, Targową, Józefińską i pl. Zgody Dz. XXII. Poczem zatwierdziła niweletę ulicy Wolskiej od Alei Krasińskiego przez Błonia do mostu na Rudawie. W końcu rozpatrywała projekt odwodnienia dzielnic wschodnich w związku z odwodnieniem mających się budować Zakładów państwowych monopolu spirytusowego na gruntach skarbowych naprzeciw stacji kolejowej w Dąbiu.

Komisja dla miejskich zakładów przemysłowych na posiedzeniu odbytem w dniu 14 czerwca br. pod przewodnictwem wiceprezydenta m. Dra P. Wielgusa, w obecności wiceprezydenta Ostrowskiego wybrała na skutek uchwały Rady miasta Komisję składającą się z 5 radców miejskich celem zbadania urządzeń w Elektrowni miejskiej w związku z ostatnim wypadkiem przy przerwie prądu.

Następnie Komisja wysłuchała sprawozdanie Dyrektora Miejskich Zakładów Ceramicznych Inż. Menaschego za rok gospodarczy 1927 wykazujące wzrost tak produkcji, jak i sprzedaży we wszystkich działach gospodarki M. Zakład. Ceram. od 30—50%.

Na wniosek p. radcy Adelmana przyjęto do wiadomości — zamknięcia rachunkowe oraz bilanse miejskich zakładów ceramicznych za rok 1927 wyrażając Dyrekcji absolutorjum oraz całemu personalowi zajętemu uznanie za przyczynienie się do korzystnego wyniku bilansowego.

Z wykazanego łącznego zysku zł. 187.396·40, przeznaczono:

a) Gminie m. Krakowa, jako czysty zysk zamiast uchwalonej budżetem kwoty: zł. 50.000, obecnie zł. 80.000.

b) na dalsze zasilenie funduszu zapasowego celem budowy domów mieszkalnych zł. 80.000.

c) na renumeracje dla personalu urzędniczego i robotniczego zł. 27.396.40.

Pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Turskiego i przy współudziale Wiceprez. m. Dra Schneidra i Dra Wielgusa odbyło się dnia 15 czerwca br. **posiedzenie Sekcji ekonomicznej Rady m.**

Sekcja załatwiła sprawę dostawy sukna na mundury dla niższych funkcjonarjuszy gminnych i miej. Straży pożarnej.

Poza tem uchwaliła Sekcja przedłożyć Radzie miejskiej do zatwierdzenia wnioski Magistratu w spra-

wie sprzedaży gruntu gm. w Dz. XXII. pod budowę domu prywatnego, oraz gruntu gm. dla wyrównania granic, dalej w sprawie zamiany skrawków gruntowych w Dz. XI. między Gminą a osobą prywatną, wreszcie w sprawie zmiany konfiguracji parcel przy Alei pod Kopcem w Dz. XXII.

Dnia 15 czerwca b. r. odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Dr. Wielgusa **posiedzenie Komisji administracyjnej Rady m.,** na którem załatwiono następujące sprawy:

I. Zatwierdzono następujące oferty:

1) firmy Zieleniewski na dostawę i montaż kotła parowego, na dostawę aparatu do zmiękczania wody w kotłowni, oraz kolejki transportowej i haków dla przedchłodni w Rzeźni m.;

2) przedsiębiorstwa dla budowli w Krakowie na wykonanie obmurza kotła parowego w Rzeźni m.;

3) firmy «Gefia» na dostawę i montaż palenisk podmuchowych, oraz na dostawę i montaż aparatu do zmiękczenia wody dla stacji pomp w Rzeźni m.;

4) zakładu ciesielskiego Franciszek Peterek na wykonanie ścianek drewnianych w solarni Rzeźni m.;

5) przedsiębiorstwa budowy E. Ronka i Ski na wykonanie nieprzemakalnych przycierów w solarniach Rzeźni m.;

6) firmy S. Wawerski i Ska w Warszawie na dostawę 2 wentylatorów do solarni w Rzeźni m.;

7) firmy Lankosz na dostawę sukna na mundury dla służby Miej. Urzędu Poboru;

8) firmy Tow. Handlowo-Węglowe i Pol. Tow. Handlowe na dostawę węgla dla Rzeźni m.;

II. Uchwalono zakupić aparat do czyszczenia kotłów;

III. Uchwalono kredyt dodatkowy do budżetu 1927/28;

IV. Przyjęto do wiadomości zamknięcie rachunkowe funduszu administr. Miej. Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich za 1927/28, oraz zamknięcie Rzeźni m., Chłodni, Fabryki lodu, Kafilerji i Wyrobni Mydła;

V. Przyjęto do wiadomości sprawozdanie z ruchu Rzeźni, Kafilerji, Fabryki lodu i Targowicy m.;

VI. Uchwalono zniżenie opłat za użycie Rzeźni m., oraz zregulowanie opłat za oględziny mięsa, wprowadzanego do Krakowa, tudzież za badanie na włośnie mięsa wieprzowego i wyrobów masarskich, wprowadzanych do miasta;

VII. Uchwalono częściową sprzedaż koni w Miej. Urzędzie Poboru i przydzielenie dotychczasowego samochodu Magistratowi do objazdów komisyjnych, a natomiast zakupno mniejszego samochodu do użytku służbowego i zakupno samochodu do rozwożenia lodu zamiast zaprzęgów konnych;

VIII. Załatwiono kilka spraw o ulgi mytnicze.

W dn. 22 czerwca b. r. na posiedzeniu **Komisji drogowo-kanałowej i gruntowej Rady miasta** pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta Dra Schneidra wybrano po dłuższej dyskusji z ramienia Komisji subkomitet dla rozpatrzenia sprawy dostawy zaprzęgów do robót drogowych i kanałowych na rok administracyjny 1928/29 do którego powołano Rm. Breuera, Inż. Czunkę, Kluczkę, Dr. Merza, i Inż. Perosia, poczem Komisja przyjęła wniosek Magistratu w sprawie szerokości ulicy na gruntach p. Sierakowskiej za ul. Mogilską. Następnie uchwaliła wykonać przedłużenie kanału w ul. Lipowej Dz. XXII. Zatwierdziła również projekt odwodnienia ul. Zielnej, części Dębowej, Mieszczańskiej i Wasilewskiego w Dz. X i XI, oraz uporządkowania ul. św. Marka na przestrzeni od ul. Szpitalnej do ul. św. Krzyża. W końcu rozpatrywała sprawę zakupna dwóch walców drogowych i upoważniła Prezydenta miasta do definitywnego załatwienia tej sprawy — po zasięgnięciu pisemnej opinji fachowego rzeczoznawcy.

Pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Turskiego i przy współudziale Prezydenta m. Inż. Rollego odbyło się dnia 26 czerwca b. r. **posiedzenie połączonych Sekcyj ekonomicznej i skarbowej Rady m.,** na którem po referacie Dyrektora M. Muzeum techniczno-przemysłowego Inż. Tora i ożywionej dyskusji — uchwalono przedłożyć Radzie miejskiej do zatwierdzenia wnioski w sprawie wzięcia przez Gminę m. Krakowa udziału w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w r. 1929 i zaciągnięcia na ten cel pożyczki. Wybrano przytem osobny Komitet złożony z 4-ch radców m. który wraz z referentem Inż. Torem zajmie się opracowaniem szczegółów co do należytego i odpowiedniego znaczeniu i charakterowi miasta Krakowa obesłania wystawy, jak również związaną z tem sprawą kosztów i wydatków.

Poza tem uchwaliła Sekcja ekonomiczna wnioski Magistratu w sprawie zamiany gruntu w Dz. XX między Gminą a prywatnym właścicielem dla wyrównania obopólnych granic.

Pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Ostrowskiego i przy współudziale przedstawiciela Województwa Inż. Henryka Dudeka, dyrektora Okręgowej Dyrekcji robót publicznych, oraz przedstawiciela Banku Gospodarstwa Krajowego w osobie Piotra Rokosza, dyrektora krakowskiego Oddziału tegoż Banku — odbyło sie w dniu 6 czerwca b. r. posiedzenie **pełnego Komitetu rozbudowy m. Krakowa.**

Po przyjęciu wniosków subkomitetu rozbudowy w sprawie przyznania kilku kompetentom pożyczek budowlanych i stwierdzeniu, że kontyngent kredytów ulgowych na r. 1928 został wyczerpany, rozważał Komitet sprawę rozszerzenia podstaw kredytów budowlanych dla Krakowa przez pozyskanie na te cele w myśl art. 28 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, także funduszów Kasy Oszczędności miasta Krakowa. W rezultacie uchwalono zaciągnąć w tejże Kasie za zgodą przez jej Władzę Nadzorczą już wyrażoną w myśl wspomnianego art. 28 pożyczkę w kwocie 500.000 zł. na budowę 2 dalszych domów gminnych o małych mieszkaniach. Po wyjednaniu potrzebnego dla zrealizowania tej pożyczki zatwierdzenia ze strony Ministerstwa Skarbu, Zarząd miasta przystąpi natychmiast do budowy tych domów.

Komitet rozpatrywał następnie sprawę unormowania wysokości czynszów z mieszkań w domach wybudowanych przy pomocy pożyczek budowlanych. Uchwa-

lono spowodować zwołanie przez Województwo konferencji z udziałem przedstawicieli Województwa, Komitetu rozbudowy i czynników zainteresowanych celem ustalenia pewnej skali czynszów w takich domach.

W końcu rozważano sprawę ułatwienia Gminie wykonywania trudnego dziś, a płynącego z ustawy kwaterunkowej obowiązku dostarczania mieszkań w mieście dla oficerów i podoficerów. Uchwalono uwarunkować udzielanie pożyczek budowlanych zobowiązaniem właściciela budującego nowy dom przy pomocy pożyczki budowlanej — do odstąpienia Gminie za odpowiednim czynszem na okres nie dłuższy niż 3 lata jednego lub więcej mieszkań, względnie ubikacji na cele kwaterunku oficerów i podoficerów zależnie od wysokości przyznanej pożyczki, w każdym jednak razie w tym stosunku, aby koszt budowy odstąpionego lokalu czy lokali mieszkalnych nie przekraczał 1/4 części przyznanej pożyczki.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przem. pod kier. St. Baranowskiego w Krakowie, ul. Smoleńska 9